किस्सो शाहेजहान
तथा शाहपरीनो.

सरवे शोकिन तथा रमुज वांचनार
ने सारु उरदु उपरथी सारी रीते सु
धारीने श्री पोरबंदरना काजी ईतेमु ह
म्मद बिन काजी नुरमुहम्मद साहेब
तथा मुल्ला नुरुदीन बिन कुवाज
नसाहेब तथा शेठ करीमजी बिन
मुसाजी एओए हैदरी छापेखानामां
बीजीवार छापी प्रसिध्ध कर्यो.

मुकाम मुंबई
संवत १९३७ नाविक्रमार्कीत
सन १२९८ हिजरी.
सन १८८१ ईस्वी.

કિસ્સો શાહે નહાન તથા શાહ પરીનો.

સરવે શોકિન તથા રમુઝી વાંચનાર

તથા સમઝનાર સાહેબોને સારૂ

ઉરદૂ ઊપરથી સારી રીતે સુધારીને

ગુજરાતી હરફમાં

હૈદરી છાપખાનામા બીજીવાર

છાપી પ્રસિધ્ધ કરયો.

મુકામ મુંબઈ.

સન ૧૨૯૮ હિજરી.

સંવત્ ૧૯૩૭ના વિક્રમાજિત.

સન ૧૮૮૧ ઈસ્વી.

અવ્વલ કહું હમ્દે ખુદા;
અરશો ઝ઼મીંકે ફ઼રશ પર,
આદમ સફ઼ી અવ્વલ નબી,
ભેજે દરૂદાં ઉન ઉપર;
ફિર ચાર ઉનકે યાર હૈં,
ઉ઼સ્માનો હૈદર હૈં યક઼ી,
જો હૈં નબીકે અહલે બૈત,
હોવે મદદ મુઝ પીરકી,
ઉનકે વસિલેસે ખુદા,
માંગો દુઆ શામો શહ઼ર;
ફ઼રહો શુકરકે બાદ અઝ઼,
જૂઝો લિખા તક઼દીર હ઼ક઼,
માહે રજબ ગીયારહવીં,
કિસ્સા કહું હિંદી ઝ઼બાં,
હે તૂતી નામેકી કિતાબ,

જિસ્ને સભી ઝ઼ાહેર કિયા;
આદમકે તંઈ રુત્બા દિયા:
આખ઼િર મોહમ્મદ હૈં સલી;
મોલાકે હૈં ખાસે નબી.
હ઼ઝ઼રત અબાબકરો ઉ઼મર;
હ઼ઝ઼રત નબીકે દિલ જિગર
ઉનપર દરૂદાં ઓર સલામ;
તિસ બાદ ફિર બોલું કલામ.
બખ઼્શિશ કરે દરદો જહાં;
એ ત઼ાલેબાં એ આ઼લેમાં.
નાદિર હિકાયત ફિર કહું;
આગે હકીકત ફિર કહું.
મુઝ શોક યે; ગ઼ાલિબ હુવા;
યે: શોકે દિલ ત઼ાલિબ હુવા
સબકો હિઉસે હૈ જનતા;

મેંનેં પઢાથા ઉસ્કે તઈં,
જબસે પઢા મેંને ઉસે,
હિંદીમેં ઉસ્કો લિખા,
ઉસ્મેં હિકાયત નાદિર એક,
પેહલી હિકાયતકે લિખી,
કૂરશો જમીંકે દરમિયાં,
ઉસ્કી હકીકત ફિર કહૂં,

જબતક સો મેં નાદાનથા;
તબ યું હુવા દિલપર ખિયાલ;
તબ દિલ હુવા મેશા બહાલ·
મેંને ઉસે દેખા અજબ;
બોલૂં હકીકતકા સબબ·
એક શેહર હે કોગલ સો નામ;
સુનયો તુમ્હેં નાદિર કલામ·

બયાન નોશેરવાન બાદશાહકા·

કોગલ શેહરકા બાદશા,
ખુબીમેંને બા:હુસ્નથા,
નવશેરવાંકે સુલ્બમેં,
ખુબીમેંનેબા:હુસ્નથા,
ઉસ્કે હુસ્નકો દેખકર,
ને કોઈ ઉસેથા દેખતા,
કોગલ શેહરકે દરમિયાં,
ઉસ્કે હુસ્નકે રૂબરૂ,
ઐસા નબીકા વક્તથા,
નોશેરવાં આદિલ અમલ,

નામ ઉસ્કાથા નોશેરવાં;
તહ્કીકથા વો:નવજવાં·
ફૂરજંદ દિયાથા નેક એક;
તહ્કીકું અજબ હોવેસો દેખ·
હર એક લુભાવે જું ભંવર;
તબ ગિરપડે ખાકર તંવર·
સબ ખુબ સૂરતથે બશર;
નેં કોઈ ઐસા નેકતર·
આખિર જમાનેકી યે બાત;
મશહુરથા વો હનેક જાત·

બયાન શાહે જહાનકા જે નોશેરવાંકા:·
લડકા થા:·

નવશેરવાંકે પિસરકો,
સબ દેખકર હોવેં અજબ,
શાહ જહાંકા ઇશ્કઅબ,
કઈ જાનવર પાલે ઉને
લાખોં કરોડોં જાનવર,
ખુશ વક્તથા યે રાતદિન,
શાહ જહાંકે વાસ્તે,
ચીતા હરન મુરગાબિયાં,
જેથે હજારોં જાનવર,
વોહ શાન બાંસે બોલતા,
દરયાજે ફકત ઉસ્કા વતન,
થા નામ હીરામન ચડી,
અપને વતનકો છોડકર,
નવશેરવાં આદિલ અમલ,
આકર ફસા પિંજરે મિને,
પૂરી હકીકત ફિર સુનો,
શાહ જહાં યક બાગમે,
સબ જાનવર થે બાગમેં,
સબ જાનવર ચોકી કરે,
કઈ સેકડોં થે જાનવર,

નામ ઉસ્કા થા શાહ જહાં;
શાહ દફુવા પરચું મિયાં·
અવ્વલ ફુવા હે યેઃ શુરૂ;
નવશેરવાંકે રૂબરૂ·
પાલે ઉને દિલકી ખુશી·
ફિરતા શેહેર મિયાને નિશી·
કઈ જાનવર પાલે જેથે·
પોપર કબુતર સુરખ થે·
ઉસ્મેં સો યેક તોતા અજબ;
ઔર સબકે તઈ દેતા અદબ·
તોતા અસલમેં બાદશા ;
ઉસ્કા કહું અબ માજરા·
શાહ જહાંસે આ મિલા;
મૈં સીખકર જઊં ચલા·
બારા બરસ તક દોસ્તાં;
કરતા હૂં સબ જે કુછ અયાં·
રેહતા થા દાયેમ એકલા;
દેખે તમાશા એકલા·
શાહ જહાંકી રોજે શબ;
હર એક સેહર એક થા અજબ·

શાહે જહાં ખ઼ુશવક઼્તથે,	કુછ ફ઼િકર દિલપરથીનઉન;
એકરાતકો જ સેજપર,	કી ખ઼ાબગાહ ઉનદરચમન

બયાનશાહપરીકા·

યેહ મહ઼લયાં મૌકૂફ઼કર,	બોલૂં મૈં હ઼ાલે શાહપરી;
ઉસ્કી હ઼કીક઼ત ફિરસુનો,	બોલૂં બયાને ગૌહરી·
રાજા ઈંદરકી ફ઼ૌજમેં, ·:	લાખું હૈ પરયાં બેશુમાર;
ઉસ્મે વોહ નાદિર આઠકા,	દેખે તમાશાગુલ઼ ઈજ઼ર·
ઉન આઠ પરિયું કા હ઼ુસ્ન	ક્યુંકર કહૂં તુમસે બયાં;
રાજા ઈંદર કુરબાનથા,	ઐસી વોથીં સૈકુલૈસાં·
રાજા ઈંદર બસ સાતકા,	દેખે તમાશા રોજ઼ે શબ;
હર એક રૂખ઼્સ઼ત હોચલે,	ખેલે શિકારઉનવો:ગ઼જબ·
હફ઼્તે મિને એકબારગી,	હરએકપાતીથીખ઼લાસ઼;
વોહ આઠવીં જે શાહપરી,	નિકલી જેથી હોકરઉદાસ·
રાજે ઈંદરકી શાહપરી,	નિકલી જેથી કરનેશિકાર·
દેખીસો જબ શાહે જહાં,	તબ યેહ પરી બોલીપુકાર·
યેહ કૌન સોયા બાગ઼મેં,	આપસ્કે લશ્કરકો કહા;
તબ જવાબ લશ્કરને દિયા,	ઈસ શેહરકા હૈ બાદશા·
શાહે જહાંકો દેખકર,	તબ શાહપરી હોગઈ ફ઼િદા;
દિલમેં કહી બસ આપકે,	મૈં એકલી જહૂં જગા·
લશ્કરકો બાહિર રખકે વો,	આઈ મહ઼લમેં એકલી·

બોલી સખુન મહ્બૂબેમન,
હુશ્યાર હોકર બોલ તુ,
તેરે હુસુનકી તીખકો,
શાહે નહાં ઉસ વક્તમેં,
દેખા પરીકો જબ ખડી,
આશિકકી જિબ દેખકર,
તુમપર સોજી કુરબાન હે,
શાહે નહાં બોલે સખુન,
અપની હકીકત કહોમુઝે,
તબ જુવાબ ઉસને દિયા;
રાજા ઇંદરકી દરસભા,
આશિકસે ફિર બોલી પરી,
શાહે નહાં સુન શાહપરી,
મિલમિલ ગયે બસ બાગમેં,
દોનું કરેં નામેનિશમ,
દોનું ઇશકમેં આ પડે,
દોનું હુસનકો દેખકર,
તબ શાહપરી બોલી સખુન,
તો તુમ કસમ ખાઓ ચકી,
ખાઓ કસમ બોલી પરી,

ખોલો નયન મુઝબે કલી.
મૈં જલકે જૂં હોગઇ કબાબ
મુઝે દેખકર દેના જવાબ.
જગાય કાયક જેશાસે
તબ બાત કીતી હોશાસે.
નમ કર કિયા શાહકો સલામ;
તિસ બાદ ફિર બોલું કલામ.
ક્યા નામ હે મુઝકો કહો.
કિસ જગ તુમ રેહતે હોજી.
હે શાહપરી મેરા ઇસમ;
રેહતી હું મૈં હક્કી કસમ.
મુઝ નામ કહો મહબૂબેમન,
યેહ રાસ્ત હે મેરા વતન.
દોનું અપસમેં એકલે.
કે હવેકે દિન આએ ભલે.
નહીં કુછ ખબર માબાપકો;
છિપરા ગયે બસ આપકો.
તુમ યહલે હો સો હબલ અગર
પીછે મિલેં જાયેક દિગર.
શાદી કરૂંના મૈં કલી;

શાદીકહો મૈં નાકરૂં   સોગંદ મુઝ રહમાનકી·
ઈસ કસમપર શાદી કરો,   તો મૈં લેજાઉં જીવકો; ∴
તકદીરપે રખ ઈખ્તેયાર,   તો મૈં બિછાઉં નૈનકો· ∴
શાદી અગર તુ નાકરે,   તો મૈં તેરી ખિદમત કરૂં;
રાજા ઈંદરકો છોડકર,   જી જાન મૈં કુરબાં કરૂં·
શાદી અગર તુ નાકરે,   મૈં તુઝ કરૂંગી ચાકરી;
કુરબાં રહું દિલજાનસે,   તબ નામ મેરા શાહપરી·
શાદી અગર તુ નાકરે,   તો મૈં તેરા માનું કહા; ∴
તુ દોસ્ત મેરા હૈ યકી,   ફિર બાતકા ફિર કુછ રહા·
શાદી અગર તુ નાકરે,   મૈં ચશ્મમેં પાલૂં તુઝે;
સોગંદ હે હકકી મુઝે,   સોગંદ હે હકકી મુઝે·
શાદી અગર તુ નાકરે,   તો મૈં તુઝે જાનૂં સહી;
અબ કોલ તુમ મુઝસે કરો,   સુન બાત હે મેરી યેહી·
શાદી અગર તુ નાકરે,   તો મૈ કુંવારી હો મિલૂં;
જબ તુ અગર શાદી કરે,   તુઝ મારકે ફિર મૈં મરૂં·
શાહે જહાં સુન યેહ સખુન,   બોલાકે શાદી ના કરૂં·
જબ મૈં અગર શાદી કરૂં,   ઉસ વક્ત બેશક મૈં મરૂં·
શાહે જહાંને શરત સબ,   ઈખ્તેયાર કીતી દરમહલ;
તબ શાહપરીને શોકસે,   દો હાથ જડાલી સોગલ-
દોનું સોરંગમેં ઘુલગયે,   શકરો શકર આમેજ હૂં;

તબ શાહપરી બોલી સખુન, મૈં તુઝ ઉપર કુરબાન હું ;
દોનું સો દિલમે ખુશ હુવે વાહ વાહ અજ઼બ હૈ યે ઘડી;
બૂઝો અજ઼બ઼ં દોસ્તાં, યેહ બાત હૈ સબસે બડી·
શાહેજહાં કેહને લગા, ફિર કબ મિલોગી ઈસ મકાં;
ફિર આઠ દિન ગુજ઼રે પીછે, તુમ ખુશ કરુંગી ઐ જવાં·
હફ઼તે મિને એક બારગી, તુમ હમ મિલેંગે દિલ જિગર;
રાજ઼ ઈદિરકે કૈદ઼સે, :: નેં આસકૂં જની જીગર·
હફ઼તે મિને એક રાતકો આયા સો મિલ જયા કરે;
શાહેજહાંકે બાગ઼મેં, તશરીફ઼ વોહ લાયા કરે·
દોનુ રેહૈં મિલમિલ યકી કેહને મેંનેં આવે બયાં ;
ફિર આઠ દિન ગુજ઼રે પીછે, હરરોજ઼ આતીથી વહાં·
યેહ પહ઼લ યહાં પોહુંકર, સારી હ઼કીક઼ત ફિર કહૂં;
શાહેજહાં કેહને લગા, મા·શૂક઼ બિન કયું કર રહૂં·
ઉસ શાહપરીને નજ઼રકા, ઐસા ઉસે જાદૂ કિયા ;
સબ જાનવરકો છોડકર, ઉસકા દીવાના હોગયા·
ઉસ શાહપરીકી નજ઼રકા, ઉસકો લગા કારી યે તીર ;
ઉસ શાહપરીકે ઈશ્કપેં, બેઠા સો વોહ હોકર ફ઼કીર·
શાહેજહાંને ફિકરકી, :: કોઈ કહે ખ઼બર બાબાકો જા;
સબ જાનવરકો છોડદેં, તબ રહે મેરી શરમો હ઼યા·

બયાન રૂખ઼સત કરના શાહકા તોતેકો ::

શાહે જહાંઉસવક્તમેં,
જઓ વતન અપનેહીઘર,
તોતા રજાલેકર ચલા,
શાહે જહાં ઔરશાહપરી,
બારા બરસ તક ચુપરહા,
ખામોશાહો દેખાકરે ,
છિપકર રહા ગોશેમિને,
યંદરોજ યહાંગુજરાંકરૂં,
સારી હકીકત દેખકર,
આખિરકે તંઈ બૂઝો તુમ્હે,
કાગલશાહરકો છોડકર,
અબફિરહકીકત તુમસુનો,
સો કોસ તક પોહચાવોજબ,
શાહે જહાંકો યાદ કર ,
થા એક અગરકા ઝાડ યાં,
રોના ચેહ સારે દેખકર ;
શોહરત હુઈ ગલ્યોંગલી,
હરએક તમાશા દેખને,
થા એક શિકારી શોહરમેં,
આયા ચલા વોહ દોડતા,

તોસેકે તંઈ યુંકર કહા ;
અબ તુમકો હૈ કસ્મે ખુદા·
તબ દિલમિનેકી ફિકરઉન
દેખોકે કયા કરતે હૈંછન·
તોતા વો: શાહસેપસગબંત
તોતા ન બોલે અપને લબ
તોતા જે આકિલ થા બોહાત
પીછે ઉંહું દરયા જે હફ્ત·
તોતા વહાંસે ઉડ ચલા ;
સારી હકીકત માજરા·
મન જલ ઉડિયા સારી તમામ;
એ દોસ્તાં નાદિર કલામ·
તોતા સો બર રોશાનપહાડ;
તહકીક રોતા જાર જાર·
તોતા સો બેઠા ઉસ ઉપર;
હેરાં હુવે હૈં એક દિગર·
રોતા હૈ તોતા ઝાડ પર;
આતે અમીરોં ઓર નફૂર·
ઉસ્કો ખબર યે: જબ મિલી,
પકડા ઉસે આકર તલી·

તોતેકે તંઈ લેકર ચલા, આયા સરે બાજ઼ારમેં ;
હર એક કેહે દેતુ હમે, હમ જાએં તેરે વારમેં·
તબ વોહ઼ શિકારી ખુશ હુવા કેહવે ખુદાને દીં મુરાદ ;
હ઼કુ઼ને અપસકે ફ઼જ઼લસે, તહ઼કીક઼ દી મેરી મુરાદ·
વોહ઼ થા ખુશીકે હ઼ાલમેં, તોતેકા દિલ હૈરાન થા;
અબ઼ કહાં પડું ગા કૈદમેં, વોહ઼ ખુશ થા યેહ઼ વીરાન થા·
સારે શાહરકે દરમિયાં, એક ખુબ સોદાગર અથા;
તોતેકે ખ઼ાતિર વાસ્તે, દિન રાત વોહ઼ સોતા નથા
મૈનાથી ઉસ્કે ઘરમિને, તોતેકીથી ઉસ્કો તલાશ
તોતેકી પાઉસને ખ઼બર, આયા શિકારીકે વો પાસ·
જાકર સોદાગર ઉસ મકાં, તોતેકે તંઈ ઉસ્ને લિયા;
તોતેકે મીઠે નામપર, ધન માલ વોહ઼ કુરબાં કિયા·
તબ વોહ઼ શિકારી ખુશ હુવા, ઝ઼રમાલ પાયા બેશુમાર;
વોહ઼ કૈદમે ફિરકર પડા, તોતા સો રોવે ઝ઼ાર ઝ઼ાર·
સોદાગર કેહને લગા, તોતે મિંયાં ક્યું તુમ કુડો;
મૈના હે મેરે ઘરમિને, ઉસ સાથ તુમ ખુશીયાં કરો·
દેકર દિલાસા ખૂબતર, તોતેકે તંઈ રાજી કિયા;
સોદાગર ઉસ વક઼્તમેં, બીબીકે તંઈ લેકર દિયા·
તોતેકો લાયા અપને ઘર, ઔર અપની બીબીકો કહા;
ખિ઼દમત તુમ ઈસ્કી કીજ્યો, સૌગંદ હે તુમકો ખુદા·

સોદાએગરકી અહલને,
ખાના ઓર પાની ખૂબરૂ,
હોવે ખુશીકે હાલમેં, ∴
હરરોઝ વક્તે ફજરમેં,
હરરાતકો સોતા વો જબ,
એક બાત કહો મહબૂબે મન,
આધી રયન બાતાં કરે,
બાતાં સુને જે કોઈ અગર,
તો તેને સોદાગરકે તઈં,
બીબી પિયાં દિલજાનસે,

કહાકે મૈં ખિદમત કરૂં;
ઈસકો સોલા જલ્દી ધરૂં
તોતા કરે હરદમ કલામ;
કરતા થા વોહ સબકો સલામ.
કરતા યે સોદાગર અરઝ
હાસિલ યેહ હોતી થી ગરઝ.
તોતા મહલમેં રોઝ શબ;
હો જાવે સુન કર વોહ અજબ
જોતન કિયા થા શાકરી;
કરતે થે ઉસકી ચાકરી.

બયાન સોદાગરકે સફરકો જાનેકા હય.

યેહ મહલ યહાં મોકૂફ કર,
કિસ્સા અજબ હે દિલરૂબા,
તોતેકે તઈં કેહને લગા,
મેના સેતી તુમ ખુશ રહો,
તૈયાર હો બેપારકો,
સામાન સબ તૈયાર કર,
બીબીસે રૂખ્સત કી રજા,
રેહતુ ખુશીસે રાત દિન,
તોતેસે રૂખ્સત માંગને,

સારી હકીકત ફિર કહૂં;
મોતી જવાહેર જુ ચુનૂં.
સોદાએગર યેહ ઉસ ઘડી;
જાઓ તિજારતકો મેરી.
જાને લગા સોદાએગર;
ઘોડા તબલે આયા નફર:
લેકર કહા મેરી શરમ;
હરગિઝ ન હો કુછ બેશરમ.
આયા વહીં સોદાએગર;

કહાકે ઐ મહબુબે મન,
તોતેને લેહકકા ઈસમ,
તુમ દો મહિને કર સફર,
હૈં સાઠ બાતાં મુઝ કને,
સોદાએ ગર મેરે મિયાં,
સોદાએગર મેનાકે તઈં,
ઈસ્કી નિગહબાની મિને,
મેરે મહલકી તુ ખબર,
સોદાએગર આખિરકે તૈં
તોતા ઔર બીબી મહલમેં,
બીબી પુકારે આહ આહ,
એક બાત સુનકર ઈશ્કકી,
કોઈ દિલરૂબા મુઝકો મિલે,
બીબીકે તઈં સૂઝા સોનબ,
કોઈ મુઝ જેસા લાયક મિલે,
એક દિન ગુજારા ફિકરમે,
ચૌદહ બરસકી ઉમ્ર થી,
બીબી ઝરોકે પરસે તબ,
વાહ વાહ અજબ કયા મરદ હૈ,
એક મરદ આશિક થા વહાં,

હોવે હુકમ જાઉં સફર·
કહાકે તુમ મછ્યાં કરો;
ફિર આકે તુમ ખુશ્યાં કરો·
હરરોજ એક બોલા કહે;
તુઝ હુકમ પર સર કો ધરે;
કહાકે બીબી બા ખબર;
નાકોઈ તુઝ બિન દિલ ઝાર·
તોતે મિયાં લે ના લલા;
ઈતના સુખન કેહ કર ચલા·
બાતાં કરે હરહર નઈ;
તોતા કહે દિલરબ ફવી·
હો ગઈ આપસ દિલસે ખરાબ;
પિઉ પિલાઉં મૈં શરાબ·
મૈં લી કહું કોઈ દોસ્તદાર;
કરતી યું આપસમે બિચાર·
વક્ત ફજર બેઠી છજે·
ઉસ્કી સિફત કયા કહું તુજે·
દેખે તમાશા ચૌ તરફ;
તબ મુંહસે યું બોલી હરફ·
ગાતા જેથા રસ્તે મિને;

વાહવાહઅજબકેહતીહૈક્યા,
રહાખડાઉસ જગમે ∴
બીબીને જબઉસ્કો કહા,
આશિક કહામહબૂબેમન,
જબવોહસખુન યુંકરકહા,
આશિક કેહમહબૂબેમન,
મેંહુ ફિદાદિલ જાનસે,
બીબીસખુનકેહનીથીસખ્ત,
દેખોઅજબનૂં ફિકરકર,
માશૂકકો આશિક કેહ,
મેં આઊંગી કલરાતકો,
યેહ કૌલ સચ્ચા બોલકર,
તોતંને બૂઝા દિલમિંને,
યેહ યાદકર રોવે ઉસે,
દેખો અજબનૂં દોસ્તાં,
આખિરસબરનહોસકા,
એકથી દલાલાશેહરમે,
આશિક દલાલાસેમિલા,
તબ વોહ દલાલાઉસ્વકત,
કહીકે મૈં લાઊં બુલા, ∴

જબયેહસુખુનઉસ્ને સુને.
દેખીઉને ઉસ્કી સિકલ;
તુમ કયું ખડે મેરે મહલ.
તુમ હમ બંધાએં દોસ્તી;
તો કયા કહાએ પૌસ્તી.
અહસાનમુઝ તુમ દીજયો;
કિસ્કા કહા ના કીજયો.
યેહબાતસુનહોગઈનરમ;
નહી ઈસ્કમે કુછભીશરમ.
અબ જાઓતુમ લાલનઘરૂં;
યેહ જીવ મૈં કુરબાં કરૂં.
આશિકચલાઅપનેમકાં;
બીબીનેમાંડીહે દુકાં.
વોહ યાદકરરોવે ઈસે;
યેહ દુખ કેહ જાકર કિસે.
આશિકકે તંઈ એ દોસ્તાં;
આશિક ગયાઉસ્કે વહાં.
જાહરકિયા અપનીફિકર;
ઊઠી ઓરલીસરપર ચદર.
તબ બૂઝયા મુઝકોખરી.

કુછ દામ દેકર ફિર કહા,
આ઼શિક દલાલકો કહા,
પાનીપીયો આકર તુમ્હેં,
તસ્લીમ કર કેહને લગા,
મુશ્તાક઼ હું દીદારકા,
જબસે ઉસે દેખા હું મૈં,
આવે તો બેહતર ખૂબ હૈ,
તબ વોહ દલાલા ફિર કહી,
લાઉં બુલાકર મૈં ઉસે,
ફિર ગઈ સો આધીરાતકો·
બેઠી છજ્જે નીચે વોહ જ,
રોઈ દલાલા મકર કર,
હરરૂનસેલી મિલના કરૂં,
આધી રયનકે વક઼ત પર,
રોઈ ઐસે બેરાગ સે,
બીબી સો જ નથી ખ્વાબ મે,
આદમ બશર તફ઼ીક઼ હૈ,
બીબી સોજન આવો જ઼ સુન,
મેરે મહલ નીચે સો તૂ,
આધી રયનકે દરમિયાન,

મૈં તુઝ કરૂંગા ચાકરી;
તુકર મેરીજ આ઼જેજ઼;
હુપલ રરખેં મયકિ ઘડી·
તુજ શિતાબી કર કુલરસ;
દિખલા તુ મુઝ તેરા દરસ·
તબસે હુવા દિલ બેકલી,
તબ તો ખિલે દિલકી કલી·
આ઼શિક ન કર કુછ તુ ફ઼િકર,
હૈ પાસ મેરે કઈ મકર·
દેખો કરે ક્યું કર મિલન;
આશિક઼ કે તંઈ વહાંસે જલન
બીબી સોજન મુઝકો મિલી
બીબી સો મેરે સંગાયલી·
રોઈ દલાલા ઉસ ઘડી;
સુન કર રેજૂ હોવે પરી·
જાગી ચકાયેક હડબડા;
પૂછું કે દુખ તુઝ ક્યા પડા·
બેઠી ઝરોકે કો સો ખોલ;
કિસ્ વાસ્તે રોતી હૈ બોલ·
કેહ કૌન તેરા મર ગયા;

યા કોઈ ચુરા કર સીમો ઝર,
યા કોઈ દગ़ા દેતા તુઝે,
યા કોઈ તુઝે લે જા યહાં,
તબ ઉસ દલાલાને કહા,
આ હમ કા યેક મહબૂબ અબ
જબસે ઉને દેખા તુઝે,
આવે તો બીબી લે ચલૂં,
જબસે ઉન્હે દેખા તુઝે,
પાની પીયા નૈં તુઝ બિના,
જબસે ઉન્હે દેખા તુઝે,
ઓર આહ આહ કે દમ ભરે,
જબસે ઉન્હેં દેખા તુઝે,
અબ તુમ ચલો જલ્દીસે તી,
જબસે ઉન્હે દેખા તુઝે,
તુઝ નામ કે અબ દરદસે,
જબસે ઉન્હેં દેખા તુઝે,
મૈં તુઝકો અબ સબ કેહ ચુકી,
બીબી સખુન કેહને લગી,
મેરે જીગર કે ખાલસે,
બીબી દલાલા કો કહી,

તેરા સો કોઈ લેકર ગયા;
યા કોઈ ગયા તેરા સફ़ર;
યારો એ તુ અબ કરમ કર.
બેરા તુમન કો નહી ખ़બર;
મરતા હૈ તુમ પીછે મગર.
તબસે હુવા દિલ બેકસી;
ઊસ મહ़લમેં તુઝ એકલી.
તબસે કિયા ખાના હરામ;
તુકર નવાજ़ શાબ ર ગુલામ.
તબસે ન પીવે વોહ શરાબ;
તુઝ બિન હૈ અબ ઉસ્કો અઝ़ાબ.
તબસે દિવાના હો ગયા;
એ દોસ્ત વક़્ત થોડા રહા.
રોરો કે વોહ નાલે ભરે;
રોરો અ़જબ મૈં વોહ મરે.
તબસે મરન કર ઈખ़્તેયાર;
પરસ આપ કર દિલ્મેં બિચાર.
ઈસ વક़્ત કહાં હૈ મૈં ચલૂં;
કલ્લ આકે મૈં જલદી મિલૂં.
તુ જ़ાસો અબ ઉસ્કે ઘરૂં;

મૈં આઉંગાકલરાતકો ,
મેરી તરફ઼સે ખૂબતર ,
આશિક઼ તુરખ અબદિલફ઼ી
તબ યેહ દલાલાને કહા ,
જલ્દીસેંજ આશિક઼કેતઈં ,
માઅ્શુકકા આશિક઼કે તઈં ,
દેખો દલાલા કામકર ,
ફૂલોંકીખાસી સેજકો ,
ઈત્તરો ગુલાબઔરમુસ્કકો ,
બેઠાવોહ હોકે મુન્તજ઼ર ,
તબઉસદલાલાનેકહા ,
તોતેકો મૈનાને કહા , ∴
જાવે યેહ જબ ઉસ્કે ઘરૂં
બીબીનેઉસ્કે વક઼્તપર ,
લોંડીને લે તબ હાથમેં ,
બીબી સોજન મૈનાકહતે ,
એક રાતસારી ઈશ્ક઼સે ·
મૈના કહી ચુપ બેઠ઼યા ,
મેરે પિયાંકો મૈં કહૂં ; ∴
મેરે પિયાંકો મૈં કહૂં ,

તુમસે સો મૈં જ઼્યાદામરૂં ·
જલ્દી તુજ સમઝાઉસે ;
અહ઼વાલના કહ્યો કિસે ·
મૈં આઉં લેને શામકો ·
ઉસ્ને કહા પૈગામકો ·
આખ઼િર નવાબ યેઃલાદિયા ;
આશિક઼ને તબ પાનીપીયા ·
આશિક઼ સંવારા ખૂબતર ,
હાજ઼રકિયા ઉસ્ને મગર ·
માઅ્શૂક઼ મેરા આએગા ;
કલવોહ દરસ દિખલાએગા ·
અબ ક્યા કરે ઈસ્કી દવા ;
તબ ક઼ત્લ કરના હૈ રવા ·
સિંગાર સબ અપના કિયા ;
બીબીકે તઈં બીડાદિયા ·
કેહવે મુઝે તુ દે રજ઼ ; ∴
ઉસ લાલકા દેખું મજ઼ ·
કહાં ઈશ્ક઼ કરને જાયગી ;
તો બોહોત ખુતકે ખાયેગી ·
તબ વોહ કરે તુઝકો કતલ ;

યા નઝ઼રદે મારે તુઝે,
બીબી સોબન મૈનાઉપર,
મૈનાકી ગરદન તોડકર,
મૈનાકું તઈ પસમારકર,
દેખો અજ઼બ દોસ્તાં,
બીબીને તબ ઉસ્વક઼્તપર,
બોલો સાબુન તોતે મિયાં,
તોતાયું બીબીકો કહા,
તોતા અગરજે ના કહે,
તોતેને બીબીકો કહા,
આપને મિયાંસે બેહતરી,
ઈનસાનસે હે આશક઼ી,
બીબી સોબન કરને લગી,
ખ઼ૂની નજ઼ર જાતી રહી,
ચેહ઼ મહલચાં પોકૂકૂકર,
તોતેસે રૂખ઼્સત માંગકર,
તોતેને મારી સખ઼્ત આહ,
તોતાયું બીબીંકો કહા,
બીબી કહી તુમ કહોમુઝે,
ઉનસાઠ બાતાંમે કહે,

યાસરમેમારેચેકતબલ·
ગુસ્સે હુઈ અય દોસ્તાં·
ડાલીઉન્હે ઉસ વક઼્તવહાં·
તોતેકે પાસ વો જાખડી;
તોતેનેકી ક્યાદિલબરી·
તોતેકે તઈ યુંકર કહા·
અબ તુમકો હે કસ્મે ખુદા·
જાઓ કરો ખુશ્હાલિયાં;
બીબી સો દેતી ગાલિયાં·
તુઝ ઈશ્ક઼ કરના ખૂબ હે;
ક્યાલાજસામહ઼ બૂબહે·
ક્યા જાને મૈના બેહ઼યા;
તોતે ઉપર અપની મયા·
બીબીકી તબ એ દોસ્તાં;
ફ઼િર ઈશ્ક઼કા બોલૂં બયાં·
બીબીસોબન ફ઼િરકર ચલી;
બીબીસોબન પીછીવલી·
મુઝકુ યાદ આઈ એક બાત;
તોતા કહાપન જાએરાત·
તુઝકો સુનાઊં ખુબતર;

પેહલી હિકાયત મૈં કહૂં;
બીબીસો બૈઠી તખ્તપર;
તોતેને બૂઝા દિલમિને,
ઈસા નબીકે વક્તકી,
સુન્યો અઝીઝ દોસ્તાં,
એક બાદશાહ નોશેરવાં,
કોગલ શેહર ઉનકા મુલક,
રાજ ઈદરકી શાહપરી,
ઉસ દોસ્તીકે વાસ્તે,
બચપનસે આશિક હોલઈ,
દાયેમ ખુશી તુમ હમરહે,
શાહ જહાંકે ઈશ્કકી,
પસ આપ અપને દિલસેતી,
કિતની મુદ્દત ગુજરે પિછે,
કર મોહર ઉસ નામે ઉપર,
જાતુ કહાસો બેલ અબ,
હૈ નામ ઉસ નોશાહઆલમ
નોશાહઆલમકી એક તબ
નામ ઉસકા હૈરોશનજેહલ,
કાસિદ ચલા ખુશવક્તહો,

યેહ બાત હૈ મહબૂબતર
તોતેસે ફિર બોલી સુખન;
ઈસ ઈશ્કકી હૈગી અગન
તોતેને બાત કીતી શુરૂ;
બીબીસો જનકે રૂબરૂ
ઉસકા પિસર શાહેજહાં;
તહકીક બીબી હૈ બયાં
શાહે જહાંસે આ મિલી;
સારી ઉપર હૈ હૈ જલી
બોલા કે શાદી ના કરે;
ફિર કયું કુવે અંદર પડે
નોશેરવાંકો ને ખબર;
શાદીકી ઉનકી તીફિકર
નોશેરવાંને ખત લિખા;
કાસિદકો દે ઓર યું કહા
ઉસ શેહરકા હૈ બાદશા;
નોશેરવાં તબ યું કહા:
બેટી જો હૈ નાદિર અજબ;
શાદી અગર હોવે તરબ
રોબેસ જબ દેખા શેહેર;

કાગ઼ઝ઼ દિયાઉસશાહકો,
બાંચીકિતાબતશાહને,
શાહ઼ઝ઼ાદાકો લેનદો,
નોશેરવાંનેસા મુઝે,
નોશાહઅ઼લમ કેહનેલગા,
ઈનઆમ કાસિદકોદિયા,
ખ઼તમેહકિકત સબલિખા,
શાહઝ઼ાદા મુઝ પાસતુમ,
દુખ્તર પેરી હે એ કુઅબ,
ખ઼તલિખકે કાસિદકોદિયા,
કાસિદચલા ખુશવક઼તહો,
કાસિદ઼ નવાબ યેલાદિયા,
દીતા વઝ઼ીરોંપર હુકમ,
અસ્બાબસબતૈયાર કર,
સારા તજમ્મુલ સાથલે,
ચંદરોઝ઼પે પોહચેસોજબ,
નોશાહ અ઼લમ ખુશહોયકર,
એકરાતકોશાહ઼ ઝ઼ાદાં,
શાબગશ્તદિર આએવહાં,
નોશાહ અ઼લમ ખુશહોયકર,

કાગ઼ઝ઼ઉપર દેખીમોહર·
ખુશહોકે તબ યુંકર કહા;
હમઉસસેતી કરદેબિયાહ,
હકને મિલાયા બાદશા;
ખુશવક઼ત હોકર વાહવા·
નોશાહ અ઼લમને ખુબતર;
હરએક સખુનમહબુબતર,
લેજેતોમેં શાદી કરૂં;
અવ્વલરવાં મેં ક્યું કરૂં·
નોશાહ અ઼લમને ઉસઘડી;
પોંહચા સોજકર દરપરી·
નોશેરવાંકો જુદતર;
સામાનસબમોજુદકર·
શાહઝ઼ાદાંકો દીરજ઼; ∴
ઉમ્મેદહે દિલમેખુદા·
શાહઝ઼ાદા લશ્કર સતી;
ઉન્કો ઉતારા હેતલી· ∴
દૂલાહો બિયાહનેકોચલા;
લશ્કર સતીજબઆખડા·
ઉનકો ઉતારામહલમેં;

ગાવેં બધાવે શાદિયાં,
શાહે જહાંરોશન જ઼ેહલ,
શરબત પિલાયા સબકે તંઈ
નોશાહ અ઼લમને શોહરકી,
મહ્જૂ઼ન હોકર ઘર ગએ·
શાહે જહાંકા થા વજ઼ીર,
દિખાઉને એક ખ્વ઼ાબ યેહ,
દહશતસેતી જગા વજ઼ીર,
દેખા નુજૂમ ઉસ વક઼્તપર,
કેહે ખુદા ઈસ ખ્વ઼ાબકી,...
શાદીકે એસે વક઼્તમેં,
થા રાગ રંગ હર દો તરફ઼,
નોશાહ અ઼લમકો ચોતરફ઼,
જલવેકે તંઈ દેને લગે,
અબ દિલ લગાકર સબ સુનો

ખુશવક઼્ત હોતબ અહલમેં
બાંધા નિકાહ મિલ આલમેં
તબ પ્યારસે એસા મેઆં
જ઼્યાફ઼તકી ઈસબકી તમામ
બાક઼ી ન થા કોઈ એક ગુલામ
ઉસ વક઼્ત વોહ સોયા વહાં;
પરજબ ઈંગે શાહે જહાં·
યેહ ખ્વ઼ાબ જબ દેખાઉને;
રોયા વજ઼ીર જબ દિલમિને·
તઅ્બીર મૈં પૂછું કિસે;
હક઼ને દિખાયા ક્યા મુઝે·
ગાવેં બધાવે શાદિયાં;
બોલેં મુબારક બાદિયાં·
દૂલા દુલ્હનકા ઉસ ઘડી;
બોલું બયાને શાહપરી·:::

બયાન આના શાહપરીકા બાગમેં, ∴ ઔર ઢુંઢના ઉસ્કા શાહે જહાનકો ઔર પુછના એક શખ્સ઼કો ઔર કેહના ઉસ્કા શાહપરીકો·

શાહે જહાંકો બાગમેં,
ઢુંઢી બોહોત પાઈ નંહી;

એક ચુગલખોર કેહનેલગા,
ઉસશેહરકા કે હે દેનિશાં,
હે હે બિયાહ ક્યુંકર કરે,
જાતુ શેહરસે બેલ અબ,
દુખ્તર હૈ ઉસ્કી સાલેહા,
તબ શાહપરી વાંકે ફૂહઈ,
કેહે ઈશ્કકે જોશમેં,
જલવેકો દેખા નજરસે,
તેરી દવા અબ મેં કરૂં,
શાહજહાં રોશન જમાલ,
શાહજહાંને મોતકા,
રોરો પુકારેં મહલમેં,
થે ઐશો ઈશ્રતમેં સભી,
નોશાહઅલમ ઉસ્વકતમેં,
શાહેજહાં જાતે અગર,

શાદી કોગએ આએ નહીં
જાહર સબ બજા કર મિલું;
માનંદ શામા અબ મેં જલું;
નોશાહ અલમ હે બાદશાહ
ઉસ સાથ વોહ કરતા બિયાહ
લશ્કરકો લેકર ફિર ચલી;
વો આકે જલવેમેં મિલી;
પોશીદા હોકર શાહપરી;
હે બાંક તેરી સરસરી·
દોનુંકા ઉન જલ્વા દિયા;
ઉસ્વકત જાં પ્યાલા પિયા;
હયહય ખુદા તુ ક્યા કિયા;
ઈસ્વકત તુ ક્યા જવલિયા
રોરો પુકારે યા અલ્લાહ;
પરતી યેહ બેરી તોલબા·

બયાન ગાયેબ હોના શાહજહાંકા વહાંસે·

પોંહચા બયાં જબ ઈસ મહલ,
જાઓ કરો ખુશીહાલિયાં,
બીબી સો જાન કેહનેલગી,
ઉસ્કી હકીકત દિલ લિતર,

તોતેને બીબીકો કહા;
બીબી વકત થોડા રહા·
યેહ બાત અબ જાહેર કરો;
મહબૂબે મન માહેર કરો·

વોહ મરગયા જીતા હુવા, યાનેં હુવા મુઝકો કહો;
સોગંદ હૈ તુઝકો ખુદા, તોતે મિયાં ક્યું ચુપ રહા.
તોતા સો ફિર કેહને લગા, મન હૂરકો સારે તમામ;
અબ દિલ લગા કર સબ સુનો, યે બીબી તુમ નાદિર કલામ.
તોતા સો ફિર કેહને લગા, સુનિયો તુમે અબ કાન ધર;
નોશાહ અલમ કે મહલમેં, શાહે નહાં ગયા જેમ મર.
શાદી કા માતમ હોગયા, સબ રોકે તોડે સરકે બાલ;
રોરો બહાવેં નીરકો, હર એકકે મુખપર થા રૂમાલ;
સારે શેહરકે દરમિયાં, ગોયા કિયામત હુઈ શુરૂ;
વજીર વે રોયા બોહોત, નોશાહ અલમકે રૂબરૂ.
વજીર કો ગમસે લગા, નોશાહ અલમ પરે યહ બરોબર;
શાહે નહાં કો યાદ કર; રોતે વો દોનું આહ માર.
વજીરકા જો હૈ પલંગ, ઉસમેં સુલાકર લે ચલો;
નોશાહ અલમકો સબ કહેં, નાં ખાક મુખ ઉપર મલો.
વજીર ઓર લશ્કર સભી, શાહકો ઉઠાકર લે ચલે.
રોરો કહે સારા શેહર, દૂલા દુલ્હન સે ના મિલે.
રોરો દફન કરને ચલે, સારે રફીકાં તલમલા;
અસ્માંનસે એક હૌન આ, ડાલા સો સબ પર જલજલા.
ક્યા બાદશા ઓર ક્યા ગદા, ઓર ક્યા અમીરાં ક્યા ફકીર;
સબ ગમમેં હૈરાન થે, ઓર બોહોત રોતા થા વજીર.

વોહ ફૌન આ એક બારગી,
હૈરાં હુવે સબ દેખકર,
રોરો કહે નોશાહ અ઼લમ,
હે હય ઉમર સારી મુઝે,
નોશાહ અ઼લમ રોરો કહે,
હય હય પેરે શાહ જહાં,
નોશાહ અ઼લમ રોરો કહે;
હર એક અપસ્કે ઘર બઘર,
નોશાહ અ઼લમ રોરો કહે,
જાતા અગર શાહ જહાં,
નોશાહ અ઼લમ રોરો કહે,
હોતા અગર કૈ ફૈદતો,
નોશાહ અ઼લમ રોરો કહે,
માલૂમ અગર હોવે મુઝે;
નોશાહ અ઼લમ યું વલવલા,
કે હે ખુદા મેં ક્યા કરૂં,
નોશાહ અ઼લમ જાતા રહા,
ઇસ શોહરકો અબ છોડકર,
વઝીરલી રોરો કહે,
યા ડૂબ જાકર કહીં મરૂં,

શાહજા પલંગ લેકર ચલી;
માલમ હુવા ગલિયો ગલી.
યા જાન ઉસે કોઈ લે ગયા;
ક્યા દાગ દિલ અંદર દિયા.
યા ઉસકો ફિરિશ્તે લે ગએ;
મુઝ દાગ દિલમેં દે ગએ
યા પરિયાં ઉસ્કો લે ગયાં;
હર એકને યું બાતાં કિયાં.
ઢૂંઢું કહાં ઉસ્કો ખુદા;
તા મેં ન ઉસ કરતા જુદા.
મુઝ દિલમેં ને પડતી સમઝ.
લાખું ખરચ લાતા સમઝ.
પૂછું મેં અબ કિસ્કો ખબર;
કુરબાં કરૂં મેરા જીગર.
કરતા થા શાહી છોડ કર;
બલબઓ સારા સીમોજર
શાહ જહાંકે નામકો;
જબીબસું અબ શામકો.
નોરોરયાંસે ક્યા મિલું;
શાહ જહાં બિન નૈં ચલું.

લશ્કર રવાના કરકે વોહ,
કફ઼ની ગલેપે ડાલકર,
સેલી ગલેમેં ડાલકર,
શાહેજ઼હાંકો યાદકર,
નૌશાહ અ઼લમ નૌમીદ હો,
કુદ઼રતકે ઊપર બાપકી,
રોશન જ઼હલકે ઉસ વક઼્ત
રોરો કબીલા સબ કહે,
નૌશાહ અ઼લમ ગુસ્સે હુવા,
કહા નિકલ ઇસ મહલસે,
યેહ ખુરપગી હે બેહયા,
રોશનજ઼હલ રોરો કહે,
રોશન જ઼હલ નાશાદ હો,
તાકીદ કર સબકો કહા,
ઇસ દસ બરસકી ઉ઼મરમેં,
શાહેજ઼હાંકા જીવ અબ,
સારા કબીલા ફિર ગયા,
હુશિયાર હોકર સબ સુનો,
શાહેજ઼હાંકે વાસ્તે,
યારબ મેરી રખ આબરૂ

દુરવેશ હો બેઠા વજ઼ીર;
બેઠા સો તબ હોકર ફ઼કીર·
એક ઝુંપડી બાંધી વહાં;
દિન રાત વોહ રોતા વહાં·
આયા ચલા ઘર ઉસ ઘડી;
જલતી રહી સબ દિલ બરી,
સબ મહલમેં દુશ્મન હુવે,
બેરી તુમે ક્યું ના મુવે,
બેરી ઉપર ગે દાસ્તાં;
ક્યા ડાપ હે તેરા યહાં·
તકલીફ઼ બુઢામેં ઇસે;
યહ દુખ કહું જાકર કિસે·
નિકલી વહાંસે દર જંગલ;
આવેન યેહ દિલ્ખે અગલ·
હકને પુછે ક્યા દુખ દિયા;
કિસ વાસ્તે હક તુ લીયા·
મા બાપ હુવે દુશ્મન સગે;
યેહ હૈ નસીબું કે લિખે·
સબને ઉતારા હે પ્યાર;
વાલી હે તુ પરવરદિગાર·

રોશાન જેહલને ફિકરકી,
ઉસ્કો ખરચ અબ મેં કરૂં,
એક જોહરી થા મોઅતબર,
ઉન લે અંગુઠી હાથમે,
બોલાકે કીમત બોહત હે,
રોહ સાત શાહીકા હે માલ,
કહોતો ગિરો અબ પે રખું,
સારે શહરમેં હુ નશાર,
એક લાખ લેકર અશરફી,
મનજલ કિયા એશ છોડકર
દેખી નદી જરી હે એક,
આદમસો કોઈ દેખાનહી,
રોશાન જેહલને એક શહર,
રેહતે મુસાફિર આનકર,
હોગઈ ખબર સબ શહરમેં,
ખાના ખિલાતી સબકો લઈ,
ખાનેકો ખાકર સો રહે,
દે કર દોઆ જબ યે ચલે,
લંગર થા જરી રાત દિન,
રોરો કહે એ યા ખુદા,

મુઝ હે અંગુઠી હાથમેં;
લે જાઓ દોલત સાથમેં.
ઉસ્કો દિખાઈ જાએકર;
દેખા સો તબ કર કર નજર.
કહાં દેસકું સારી તુમેં;
કહાં દેસકું અબ કહો હમેં.
એક લાખ લો તુમ અશરફી
હે નામ મેરા મગરિબી.
પકડી ઉન્ને જંગલકી રાહ;
ગઈ શેહરમેસે આહ આહ.
ઉન જા પડા હે વોહ મકાં;
બસ્તી કરૂં મેં અબ યહાં.
બસ્તા કિયા ઉસ જાગામિને;
ખાનેકો વોહ દેતી ઉન્ને.
આતે મુસાફિર યેક દો લાખ;
તબ તક ન વોહ સોતી પલક.
સારે મુસાફિર રાતકો;
રોશાન જેહલકી જાતકો.
કરતી ખુદાકી બંદગી;
હુઈ સબસે મેં શરમિંદગી.

ખાનામુસાફ઼િર શેહરમેં,
રેશાનબેહ઼લ દિલકોકેહે,
પોંહચા બચ્યાં જબઈસમહ઼લ,
શાહેજહાંકો ફ઼ૌન લે,
શાહેજહાંકો લેગઈ,
અય દોસ્તાં બૂઝો તુમ્હે,
એક શાહપરીકા બાગ઼થા,
ઉસ્કી હ઼કીક઼ત તુમસુનો,
એક દો મુસાફ઼િર રહગુજ઼ર,
દેખા ઉન્હોને એક નજ઼ર,
આસપાસ યહાંબસ્તીનહીં,
પસ બાગ઼મેં દોનુ ચલે,
દોનુ મુસાફ઼િર બાગ઼મેં,
દેખો અજ઼બ દોસ્તાં,
પરદહ મુસાફ઼િરનેદિઠા,
હ઼ેરાં હુવે યેહ દેખકર,
નૌશાકિસીકા હૈ કોઈ,
આદમસો કોઈ દિસ્તાનહીં,
પોશીદા હોકર છિપરહે,
હુશિયાર હોકર સબસુનો,

કરતે હમેં શાયાદે હક઼;
અબઉ઼દર યહાંહોતીહૈગ઼રક઼
સારીહ઼કીક઼ત ફ઼િર કહૂં;
જતી રહીસો ફિર કહૂં.
વોહ શાહપરી એક બાગ઼મે;
આખ઼િર જલેગી દાગ઼મેં.
ઉસ્મેં સો શાહકો લારખા;
હૈ બાત યહાંસે બેબહા.
આયેમલે ઉસ જાયે પર;
કયા બાગ઼ હૈ ગામોતબરાં
યહાં સોરહેં અબરાતકો,
હર એક પકડકર હાલકો.
કરને લગે યો દિસગુજ઼ર;
જબ વોહ પલંગ આયા નજ઼ર;
દેખા સો જબ મુરદહ વહાં;
યેહ હૈ સબબનાદિર યહાં.
જિન્નો પરી લાઈ યહાં:
તહ઼ક઼ીક઼ ઉસ્કા હૈ મકાં.
દેખેં તમાશા શબ મિયાં;
ફ઼િર રાતકા બોલૂં બયાં.

વોહ દો મુસાફિર છિપરહે,
દેખી અજાયેબ ફૌજ એક,
ઉસમેંસો એક નાદિરપરી,
જેથી હજારૂં સહેલિયાં,
કુઈ રોશની ખુદઆપસે,
દોનુ મુસાફિર આપમેં,
મુરદેકે બાજુમેંસે તબ,
મુરદેકે તઈં જીતાકિયા,
વોહ ફૂલકી જેથી છડી,
જમને તુરકૂસે લે છડી,
ફિરશાહપરીને શોકસે,
શાહકે બગલસે લે છડી,
ફિરશાહપરી કેહને લગી,
અયશાહપરી મેરી ખબર,
મુરદહસો તુ મુઝકો કરે,
પાનીપિલા મુઝકો સો અબ,
શાહકા ધુલાયા મુખ પિછે,
થે ઐશો ઈશ્રત મેં સભી,
દોનુ સો રંગમેં ધુલગયે,
દોનુ મુસાફિર આપમેં,

ઉસ બાગકે ગોશે ભિતર;
આતી હૈ માનંદ ખૂબતર.
બૈઠી સો આઉપર પલંગ;
સફ બાંધ બૈઠી વોહ અલંગ.
બોલે કલાવંત ખુશઅવાજ;
કેહવેંકે ક્યા મિલતા હૈ સાજ.
ઉસને ઉઠાઈ એક છડી;
દેખે મુસાફિર ઉસ ઘડી.
ઉસમે સો જીવ ઉસકા અથા;
ફિર દસ્તે ચપ રખ ચુકા.
જાહેર ઈસમ ઉસકા લિયા;
ફેરકૂરકર જીતા કિયા.
શાહ જહાં ક્યા હૈ ખબર;
તુ પૂછતી ક્યા સરબસર.
મુઝ જીદગીકી ક્યા ખબર;
સૂખાગલા મેરા જીગર.
ખાનેકે તઈં ઉસકો દિયા;
ભરભર પ્યાલે મે દિયા.
શીરો શકર આમેજ જ્યૂં;
દેખે તમાશા આ હયૂં.

શાહેજાદાં ઓર શાહપરી,
વોહ શાહપરીને રાતકો,
વક્તે સુબોહ મુરદહકિયા,
પરદહ પલંગકો બાંધકર,
સારી રચન કર રાગરંગ,
બોલા સંખુનયું શાહપરી,
એક સહેલીકો ફિકર રખા,
સબજ઼રદેવ નોકરમેરા,
તબ શાહપરી તાકીદકી,
ચોકી કરે ઈસ બાગ઼કી,
તાકીદકર ઉસ દેવકો,
વોહ દો મુસાફ઼િર બાગ઼મેં,
શાહેજાદાં ઓર શાહપરી,
વોહ દો મુસાફ઼િર દિલમિલતેથા
દોનોં બિરાદર આપમેં,
ભાગોં અપન જલદી સેતી,
નિકલે વોહ દોનુ બાગ઼સે,
આએ ચલે ઉસ બાગ઼મેં,
દોનુ મુસાફ઼િર આખડે,
બિસરામ કર ખુશ વક્તહો,

દોનુને બાબે ખુશ કિયા;
મહ્બુબ મૈસે કર દિયા.
બોલી કે બડી દોસ્તમેં;
બેઠી સો તબ અફ઼સોસમેં;
વક્તે ફ઼જર જને લગી;
આતી હૈ બોહ઼િનસાનકી;
જતુ કહા કોહકાફ઼પર;
ઉસકો બુલાઓ જુદતર.
સબજ઼રકો લાઓ બુલા;
યેહ દિલકા જવે વલવલા.
આપેં ચલી હોકર સવાર;
દેખે તમાશા ગુલઇજ઼ાર.
દોનુ ઈસમ જાહેર ફુવે.
મહ્બૂબે મનમાહેર ફુવે.
કહે કે અએ ઈસ ઘડી.
હે દેવકી દેહશત બડી.
ચલને લગે જબર ફુરુજ઼ર.
સો તે મુસાફ઼િર થે મગર.
રોશનજો ફુલકે મેફુલતલ;
ગોયાકે આયેહૈં અફુલ.

ખાનેકો ખાયા ઉનિયકીન,
ઉસ્કી હકીકત તુમ સુનો,
રોશન જ઼ેહલ બેઠી છને,
અબ ફ઼િર હકીકત તુમ સુનો,
દોનુ મુસાફ઼િર રાતકો,
શાહે જહાં ઓર શાહપરી,
સરપર જો બાંધા હે સેહરા,
ખૂબી મિને હે બે બદલ,
સોયા પલંગપર જ઼રકે વોહ,
બાતાં કરેં આપસ મિને,
શાહે જહાંકે હાથમેં, ∴
જમા સો તનમે લાલ હે,
ઉસ શાહકે બાજ઼ૂ મિને,
સારી કરાંમત ઉસ બિતર,
શાહે જહાંકા નામ લે,
જતા સો ક્યા કરતી પરી,
રોશન જ઼ેહલકે મહલતલ,
રોશન જ઼ેહલ કેહને લગી,
રોશન જ઼ેહલ ઉસ વકતપર,
તુમકો ખુદા જતા રખે,

સરકારસે અય મુમેનાં;
અય દોસ્તાંને બાઇમેં.
નીચે કિયા બિસ્તર ઉને;
બાતાં વો કરતે દોનને.
બાતાં વોહ આપસ્મેં કરે;
ક્યા ખૂબ હે ઉસ બાગમેં.
ગલમે જવાહેરકા હે હાર;
તહકીક હે વો ગુલ ઇજ઼ાર.
યેહ સબ નિશાની બેયાહકી;
યેહ દોનુ મિલ ઉસ શાહકી.
કંગનાં બંધા હે બેયાહકા;
યેહ ક્યા સબબ નિસાનકા
જે ફુલકી વો થી છડી;
જતાસો ક્યા કરતી પરી.
જબ વોહ છડીકી હે રેહેર;
જ઼ર્રહન કુછ લાગે સો દેર.
કિસ્સા યેહ સબ જ઼ાહેર કિયા;
તહકીક હે યે રાપિયા.
દોનુ મુસાફ઼િરકો કહા;
ક્યા બાતકી હે બે બહા.∴

દોનુ મુસાફ઼િરકો કહા,
યેહ સબ તુમ્હારા હૈ મુલ્ક,
કામિલ મલેક રૂખ઼ાઁમલેક,
તાકીદ કર સબકો કહા,
દોનુ બુલાએ મહ઼લમેં,
કપડે પેહનાએ જ઼રજ઼રી,
સારા ખ઼જ઼ાના સોંપકર,
પુછી હ઼કીક઼ત બાગ઼કી,
સારી હ઼કીક઼ત ખોલકર,
બીબીને બૂઆ દિલમિને,
કામિલ મલેકને તબ કહા,
તુમ મહ઼લમેં હો એકલી,
રોશન જ઼ેહ઼લ કરને લગી,
ઐ લાઈ પેરે તુમ સુનો,
કોગ઼લ શહરકા બાદશાહ,
આયા બેયાહનેકો ચઢ઼ી,
વોહ બાદશાહ દુલ્હા હુવા,
બાંધા નિકાહ઼ હમદોમિને,
રોરો સલ્લી ઉસ્વક઼તમે,
જબ યેહ પલંગ ગાયેબ હુવા,

કયાનામ હે મુઝકો કહો;
દોનુ તુમ્હેં અબ લાઈહો·
બેહના તુમ્હેં અબ બૂઝિયો;
ઈનકા કહા તુમ કીજિયો·
રોશન જ઼ેહ઼લને ઉસ્વક઼ત;
દોનુ બિઠાએ બરતખ઼ત·
આપે સો બેઠી હોનિરી;
ઐ લાઈ તુમ કહો સરસરી·
કામિલ મલેકને સબ કહી;
જલો કહા અબ મૈં સહી·
બેહના અમાં બાવા કહાં;
યેહ કયા સબબ બોલો બયાં·
અપની હ઼કીક઼તકો બયાં;
કેહતી હું મૈં સારા બયાં·
આયા ચલા રોબેલમેં;
ઉમ્મેદથીયું દિલમિને·
આયા બેયાહકો અપને ઘર,
જલ્વે કે વક઼્ત ગયાઁ જેમર·
શાહકો ઉઠાકર લે ચલે;
દોહાત હ઼ૈરતસે મલે·

તક઼દીરમેં મુઝ યું લિખા,
રોરો કુ઼બીલા સબ કેહે,
નાશાદ હો વહાંસે ચલી,
અય ભાઈ તુમ બૂઝોયક઼ી,
કામિલમલેકને તબ કહા,
રોશન જ઼ેહલ કેહનેલગી,
કહી મુઝકો તુમ વહાંલેચલો,
તબ યેક જવાબ ભાઈ દિયા,
અય ભાઈ તુમ ખ઼િદમત કરો,
તુમ આઓ ફ઼િર અપને મકાં,
કામિલમલેક અસ્વાર કર,
તબ બેહનકે હુવે ભાઈકો,
ચંદરોજ઼મેં પોંહચે વો જબ,
કામિલમલેક કેહનેલગા,
ઘોડા દિયા ભાઈકે તંઈ,
કામિલમલેક રોયા બોહોત,
રોશન જ઼ેહલને ઉસ વક઼્ત,
બઓ સંભાલો શેહર તુમ,
કામિલમલેક વહાં છોડકર
દેખો અજ઼બ ફ઼િકર કર,

બાવામિયાં ગ઼ુસ્સે હુવે ;,
બીબી તુમ્હેં ક્યું નામુવે
આખ઼ેરબનાયાયે:મહલ,
ચોલા કરેગા જબ ફ઼જલ.
વોહ બાદશાહ બેહના સહી,
ક્યા બાત તુમને ખ઼ુબ કહી.
એ ભાઈ પેરે મોજવાં ;
બેઠા હૈ ચોકી દેવ વહાં.
મુઝકો બતાઓ દૂરસે ;
મેં જાઉંગી ઉસ બાગ઼મેં.
જબ બેહનકો લેકર ચલા ;
દિલકા સો તુમ મહરમ મિલા
વોહ બાગ઼ દિખાયા દૂરસે.
બેહના હુકમ હોવે મુઝે.
આપેં રજ઼ લેકર ચલી ;
ઉસ ગ઼મ સે તી છાતી જલી.
ભાઈકે તંઈ યું કર કહા ;
અબ મુઝકો તુમ સોંપો ખ઼ુદા
આયા ચલા અપની જગે ;
તક઼દીર કે હૈં યે લિખે.

દોનુ મુસાફિર થે થકી,
રોશાન જોહલ ઉસ દેવકે,
રોશાન જોહલ ઉસ બાગકે,
ચેસે મિને એક બાગ્ગી,
વોહ દેવ ઉસકો દેખકર,
જિસકો ખુદા જાતા રખે,
રોશાન જોહલકો દેખકર,
સબ જર દેવ પામૂ પિયાં,
રોશાન જોહલકો દેખકર,
સબ જર દેવ લેકર ઘિસમ,
સબ જર દેવ પસ દિલ મિને,
રોશાન જોહલકો દેખકર,
રોશાન જોહલકે કદમ પર,
બોલા મૈં તેરા હૂં નફર,
વોહ દેવ લગ કર ફિર કદમ,
રોશાન જોહલ કેહને લગી,
તબ દેવ ફિર કેહને લગા,
અબ મૈં તુજે ખાઉં સો કયું,
રોશાન જોહલ હોગો દેવસેં,
ઉસકે કદમ પર સર ધરે,
સબ જર દેવ રોશાન જોહલ,

હોગયે મુલકકે બાદશાહ,
જંગલમેં જાતી વાહવાહ·
ચલને લગી રસ્તે ભીતર;
વોહ દેવ જબ આયા નજર
ચાહા કે અબ ખાઉં ઉસે;
તો દેવ કયુંકર ખા સકે·
વોહ દેવ આયા હૂ બ હૂ;
કયું ગુસ્સા મુજ ઉપર કરો·
વોહ દેવ જબ આયા ચલા;
મામુજી મામુજી કહા·
હૈરત સેતી ખોયા ગયા;
ઉસ દેવકો આઈ મયા·
ઉસ દેવને સરકો રખા;
સોગંદ હૈ મુજકો ખુદા·
દો ચાર બાતાં ઉનકિયાં;
અબ આઓ મુજ પામૂ પિયાં·
અવ્વલ તુથી મેરી ગિજા;
સોગંદ હૈ મુજકો ખુદા·
અપને ઉઠાકર લે ગયા;
કદને ઉસે દી ચેહ મયા· :
ચૌકી કરે ઉસ બાગકી

યું આરઝુથી દિલમિને, ∴
સબ જ઼ર દેવ રોશાનજ઼ેહ઼લ,
અપને વતનકો છોડકર,
સબજ઼ર દેવ બોલાસખુન,
રોશાન જ઼ેહ઼લને ફિર કહા,
આદમકા એક મહ઼બૂબહે,
ચોકીકા મુઝકોહે હુકમ,
રોશાનજ઼ેહ઼લને ફિરકહા,
સારી હકીકત ખોલકર,
ફિર દેવયું કેહને લગા,
યેહ બાગહે ઉસ્કાયકી,
રોશાન જ઼ેહ઼લવાકેફ હુઈ,
અબ ફિર હકીકત તુમસુનો,
સબજ઼રદેવ કેહને લગા,
યું આરઝુહે દિલમિને,
દેખો તમાશા બાગકા,
બીબી રવાલે કરચલી,
રોશાનજ઼ેહ઼લ ઉસબાગમેં,
દેખો અજ઼બ દોસ્તાં,
પરદેકે તઈપસખોલકર,
ખુબી મિનેહે બેબદલ,

દેખું શિકલ ઉસ શાહકી.
દોનુને મિલ બાનાં કિયાં;
કયું ઈસ નગાહ રેહતે હોયાં.
બેરીમેં હું નોકર યહાં;
કયા કામ કરતે હો મિયાં.
સોયા હે ભિતર બાગમેં;
બેઠા હું મેં ઈસ જગમેં; ∴
ફિરકે તુમ્હેં નોકરજો હો;
મામુ મિયાં મુઝકો કહો.
રાજા ઈંદરકી શાહપરી;
કરતા હું ઉસ્કી નોકરી.
અપની હકીકતસે તમામ;
એ દોસ્તાં નાદિર કલામ.
જાસેર કર તુ બાગકી;
દેખું શકલ ઉસશાહકી.
મેવે લગે હેં કઈ હજ઼ાર;
દેખા મકાને ગુલઉિજ઼ાર.
કરને લગી યો દિસ ગુજ઼ર;
અપના પલંગ આયા નજ઼ર.
દેખા સો જબ શાહ જહાં;
ઓર ઉમ્રમેં હે નોજવાં.

રોશન જેહલ ઉસ વક્તમેં, ફિર શાહકે કદમું લગી;
શાહે નહાંકો દેખકર, રોરો બહાઈથી નદી·
રોશન જેહલ કેહને લગી, તુઝ ઈશ્કમેં તનમન ગલા
સબબે શાકા ગબતર કર, દિલકા સો તુમ મહરમ મિલા
રોશન જેહલ રોરો કહી, મુઝ દર્દકી કર તુ દવા;
કુરબાંગઈ તુઝ નામપર, તુઝ સંગ મુંઝ રેહના રવા·
રોશન જેહલને ઉસ વક્ત, વોહ ફૂલકી લેકર છડી;
શાહે નહાંપર ફેરકે ર, કરને લગી ઉસ્કી ઘડી·
ઉસ વક્ત શાહ જ્તા હુવા, ફ્યાથી કરાંમતકી છડી;
શાહે નહાં હુશિયાર હો, બોલા સખુન એ શાહપરી·
પરિયુંમેં મુઝ લૌંડી ગિનો, મુઝકા તુમ્હેં એ બાદશા;
ઈસ્તોર સંકી આનેજ, તબ શાહ જેયું કર કહા·
શાહે નહાં કેહને લગા, તુમ આપકો જાહેર કરો;
અપની હકીકતસે મુઝ, એ બને મન માહેર કરો·
રોશન જેહલ કેહને લગી નૌશેરવાંકે તુમ પિસર;
શાહી હુઈ રોબેલમેં, નાશાહ અલમકે તુમ જિગર·
નૌશાહ આલમ રોશન જેહલ, નૌશેરવાં શાહે નહાં;
શાહે નહાં રોશન જેહલ, હાજર જહાં બીબી મિયાં·
શાહે નહાં બોલા લલી, ઈસ શેહરકા બોલો ઈસમ;
રોશન જેહલ કેહને લગી, બતલાઉ મેં હકકી કસમ·

નોશેરવાંકોગ઼લશેહ઼ર,
સારીહ઼કીક઼તફ઼િરકહી,
રોશનજ઼ેહ઼લકોઉસવક઼ત,
બીબીમિયાંરોયે બહોત,
રોશનજ઼ેહ઼લરોરોકહી,
સાજનતેરેઅબવસ઼લકા,
રોશનજ઼ેહ઼લરોરોકહી,
કેહતીથીહક઼સેરાતદિન,
શાહજહાંકેહનેલગા,
લેકિનપડાહુંકે઼દમેં, :
શાહજહાંરોશનજ઼ેહ઼લ,
મેવેસોલેકઈત઼રહકે,
વોહદિનગુજ઼રાએ઼શપેં,
ફ઼િરઉસછડીકોફેરફે઼ર,
પરદહપલંગકોબાંધકર,
રોશનજ઼ેહ઼લકેહનેલગી,
તબદેવનેઉસવક઼તપર,
વોહશાહપરીઆંવેયક઼ીન,
આદમબશરકીબોયપર,
વોહઆકેદેખેગરતુજ઼ે,

નોશાહઅ઼લમશેબેલપેં;
તબશાહહુવાદિલગીરમેં:
શાહનેલગાયાતબગલે,
આંખુસેતીનાલેચલે.
કઈબરસતકખેંચીબલા,
મુજકો તુઅબશરબતપિલા
મેંકુઈ વત઼નસેબેવત઼ન;
કહાં હોયગામેરાસજન-
તુમપરફ઼િદાયેહજનહૈ;
અબશાહપરીદરમ્યાનહૈ.
દોનુને મુખધોયાવહાં;
ખાએસોબીબીઓરમિયાં:
ઉસવક઼તફ઼િરસોયાપિયા;
ફ઼િરશાહકોમુરદાકિયા.
આઈસોવોહજબદેવકન;
કપાબાગ઼હૈઅમનોઅમન:
રોશનજ઼ેહ઼લકોયુંકહા;
મેંતુમકોઅબરાખુંછિપા.
ઉસનેમુજે ચોકીરખા;
જવેંગીવોહદોનુંકોખા

એક કોરડીથીઉસજગહ,
ચેહસબતમાશાદેખતી,
એક દોઘડીલહૂજ઼પિછે,
ફિર ઉસ છડીકોફેરફેર,
શાહેજહાંઓરશાહપરી,
પોશીદાહોકર દેખતી,
શાહે જહાં ઓરશાહપરી,
રોશનજ઼ેહલરહાંએકલી,
શાહેજહાંઓરશાહપરી,
રોશનજ઼ેહલરહાંએકલી,
શાહેજહાંઓરશાહપરી,
રોશન જ઼ેહલરોરોકહી,
શાહેજહાંઓરશાહપરી,
રોશનજ઼ેહલરહાં એકલી,
શાહેજહાંઓરશાહપરી,
રોશનજ઼ેહલયાં એકલી,
શાહેજહાંઓરશાહપરી,
રોશન જ઼ેહ્લયાંએકલી,
શાહેજહાંઓરશાહપરી,
રોશન જ઼ેહલયાંએકલી,

ઉસ્કો સુલાયાઉસતિતર;
ઉસ્કો ન કોઈ દેખે મગર.
વો શાહપરી આઈ વહાં;
છતાકિયાશાહેજહાં.
દોનુંને મુખધોગાવહાં;
રોરોકે ડાલીઆં જુવાં.
દોનુ સો ખાવેં નીઅ઼મતાં;
ખાવે પછાડી આહ યહાં.
દોનુ તમાશા દેખતે;
થરથરપુકારે ધૂજતે.
દોનુને ખાબે ખુશકિયા;
હૈહૈ ખ઼ુદાને કયા કિયા.
દોનુસો સોએ ફ઼રશ્પર;
જેસા તવા હૈ આગપર.
દોનુંને ફિરપીતીશરાબ;
દિલજલગયાજૈસાકબાબ.
દોનુ કરેં નાજ઼ે નઅ઼મ;
ખાવે પછાડી ઓર ગ઼મ.
દોનુને ખ઼ુશ બાતાં કિયાં;
જગે બિચારી આહ યહાં.

શાહેજહાં ઓર શાહપરી,
રોશન જેહલ યાં એકલી,
શાહેજહાં ઓર શાહપરી,
રોશન જેહલ કે તલમિને,
શાહેજહાં ઓર શાહપરી,
રોશન જેહલ કી ઉસ્વક઼્ત
શાહેજહાં ઓર શાહપરી,
રોશન જેહલ યાં એકલી
શાહેજહાં ઓર શાહપરી,
રોશન જેહલ કા ઉસ્વક઼્ત,
શાહેજહાં ઓર શાહપરી,
રોશન જેહલ યાં એકલી,
શાહેજહાં ઓર શાહપરી,
રોશન જેહલ યાં એકલી,
શાહેજહાં ઓર શાહપરી,
રોશન જેહલ રોરો કહી,
હરહાલ ફિર હોગઇ સુબોહ,
ફિર આઠ દિન ગુજ઼રે પિછે,
ફિર શાહકો મુરદા કિયા,
રોશન જેહલ કી ઉસ્વક઼્ત,

દોનુ ગલે લાગે વહાં;
દહશતસેતી જાગે યહાં·
દોનુ સુને કાનુસે રાગ;
જેસે જલે હોલીકી આગ·
ખુશ્બો લગાઇ તરતરી;
તર જેસે ઠંડ આકર ચડી·
ફુલું કી ખ઼ાસી સેજપર;
હેહે યેહ સોઇ ધૂલપર·
કયા ખૂબહે ઇસ બાગ઼મેં;
દિલ જલ ગયાહે દાગ઼મે·
દોનુને દેખા નાચ ખૂબ;
જેસે ગએ પાનીમેં ડૂબ·
આખું મિને આં જ કજલ;
ગોયા કે ઉસ આઇ અજલ;
દોનુ હુવે જ્હા ધોકે સાફ઼;
પેરે ગુનહ કરકર મઆફ઼:
તબ શાહસે માંગી રજા;
તુમ હમ મિલાવેગા ખુદા·
લશ્કરકો લેકર ફિર ચલી;
તબ ગામસેતી છાતી જલી·

ફિરશાહપરી બોલીસખુન,
ઇનસાનકી બો હે સહી;
ઉસદેવકો ચોકીકી ફિર,
તાકીદવોહ કરકર ગઈ.
આદમ બશરકી તાકપર,
મેને તુઝે ક્હાં હે રખા;
અબ હુક્મ કરખાતુઉસે,
તબ દેવને બેહતર કહા.
લશ્કરકો લેકર ફિરચલી,
વોહ શાહપરી અપને વતન
રોશાન જેહલકોઉસવકત
રાહત હુઇ અમનોઅમન.
રોશાન જેહલ કહને લગી,
મામૂમિયાં ક્યાકેહ ગઈ;
દેવે દિલાસા દેપતબ,
મત ખોફ કર બીબીસહી.
જાતુ કહા ઇસબાગમેં,
બીબી તુ હે બેટીમેરી;
મુદ્દત જે હે દિન આઠકી,
તબતક ન આવે વોહપરી.
રોશાન જેહલ ખુશવકતહો
ફિરબાગકે અંદર ગઈ;
કર ઉસ છડીકો ફેરફેર,
શાહ જહાં બોલો સહી.
શાહ જહાં રોશાન જેહલ,
દોનુ ને ફિર બાતાં કિયાં;
અપને વતનકો છોડકર,
ઇસ જગ ક્યું આએ યહાં.
રોશાન જેહલ કેહને લગી,
તુમકો પરી જબ લેગઈ;
ઉસદિનસે મેં જંગલમિને,
રેહતી જે હુંગી એકલી.
એક દો મુસાફિરર હુગુજર,
આએ ચલે ઇસબાગમે;
સારા તમાશા દેખકર,
ફિર વે ચલે જંગલમિને.
આએ ચલે મેરે મહલ,
પસરાતકો ગુજરાનકર;
આપસમિને બાતાંકરેં,
વોહ દો મુસાફિર સરબસર.

મેં દિલમેંને સમઝીસહી, તહકીકહૈ મેરા પિયા;
સારા મુલ્કું ઉન સોંપકર, ફિર આપ યહાંપોંહચાગયા.
સબજ઼રે દેવ ચૌકીકરે, ઈસ બાગ કી લાલનપિયા;
ઉસ દેવસેમેં આમિલી, તબ દેવ મુઝ સિનાદહકિયા.
ફિરદેવને મુઝકોકહા, ઈસબાગકી તુસૈરકર;
મેંને રજ઼ાલેકર ચલી, તબ આઈ મેં જનોજિગર.
અહ્વાલ સબજ઼ાહેરકિયા, રોશાન જ઼ેહલઉસશાહસે;
શાહેજહાં ખુશહોકહા, કુરબાન હું દિલજાનસે.
શાહજહાં રોશાનજ઼ેહલ, મિલગએસો જુંશીરોશકર;
યેહ ચેશોઈશ્રતકાબયાં, ક્યુંકર કહું પૂરા મગર..:.
હરહાલ ગુજ઼રે આઠદિન, ફિરશાહને યુંકરકહા;
અબ જાઓ બીબીદેવકેન, ફિરકલ મિલાવેગાખુદા.
મુરદહ સોકર ફિરશાહકો, ઉસદેવસે જાકર મિલી;
ફિરદેવને બોલાસખુન, બીબી તુસો જા એકલી.
રોશાન જ઼ેહલફિરજિપુર ક્ષી, ઉસકોરડીમેં ઉસઘડી;
એકદોઘડી ગુજ઼રે પિછે, આઈ વહાં વોહશાહપરી.
ઉસશાહપરીકી નાકમેં, આઈહૈ બો ઈનસાનકી;
સબજ઼રદેવોંકોતબકહા, તહકીક બો હૈ રાંડકી...
ગુસ્સે હોકર કેહનેલગી, વોહશાહપરી યુંકરસખુન;
યાકોઈ હૈ આદમબચા, યાકોઈ હૈ આઈસોજ઼ન.

યેહરેહસો શાહકા દેખકર;
યોરીહે મેરી શાહસે,
ફિર અપને લશ્કરકો કહા
નાશાદ હોકર લેચલી,
સબજરે દેવ ઔર ફૌજ સબ,
દેખો અજબ દાસ્તાં,
રોશાન જેહલ ફિર એકલી;
શાહજહાં કો યાદ કર,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,

ફિર શાહપરીને યું કહા;
અબ મૈં કરૂં તેરી દવા. ઃ
અબ લે ચલો શાહકા પલંગ,
વોહ શાહપરી આઈ સો તંગ,
શાહકા પલંગ લેકર ચલી;
રોશાન જેહલ ફિર એકલી,
રોરો પુકારી જાર જાર; ઃ
તહકીક રોતી આહમાર.
યહાં કોઈ દેવ આતા નહીં,
કોઈ બાઘ મુઝ ખાતા નહીં,
કોઈ તીર મુઝ લગતા નહીં,
ક્યા વોહ નિકલ સકતા નહીં,
હુઈ મૈં વતનસે બેવતન;
લગ યો ન યેહ કિસ્કો લગન,
ઈસ જબ્બસે આઈ મૈં તંગ;
ઝપલાપડૂં અબ હુઈ હું તંગ,
ઉસ કોઠડીમેં એકલી;
ક્યું શાહ તુ પેરા લેચલી.
તુઝ વાસ્તે પકડી જંગલ;
યેહ દુખ કહું જા કિસ અગલ;

નંબર,પમો.

રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
તોતેને બીબીકો કહા,
પોંહચા બયાંન બઈસમહલ,
જાઓ કરો ખુશહાલિયાં,
બીબીસોંન ન કેહને લગી,
ઉસ્કી હકિકત સરબસર,
શાહે નહાંસે ફિરમિલી,
સોગંદ હે તુઝકો ખુદા,
બીબીસોંન ન તોતેકે તંઈ,
રોશાન જહલ રોતી રહી,

તકદીરસે કરતી ગિલા;
ઈસ જીનેસે મરના ભલા.
રોશાન જહલ કેહતી ખુદા;
ક્યું હક કિયા મુઝસે જુદા.
અબ શાહ કહાં દેખું નજર;
અબ શાહ પરી લેગઈ કિધર.
હું હું કહાં જાની મેરા;
અબ કહાં દરસ દેખું તેરા.
અબ યહાં ઉમ્ર કરનાં તમામ;
કાદિર તુઝે સોંપા હે કામ.
શાહે નહાં રોશાન જહલ;
પોંહચા બયાંન બઈસમહલ.
તોતેને બીબીકો કહા;
અય બીબી વક્ત થોડા રહા.
યેહ બાત અબ જાહેર કરો;
મહબૂબે મન માહેર કરો.
યાને મિલી મુઝકો કહો;
તોતે મિયાં ક્યું ચુપ રહો.
કેહવે કે ફિર કહો ક્યા હુવા;
યા કહીં મિલાપ ઉસ્કા હુવા.

બીબીસોજનતોતેકે તઈં,
રોશાન ઝ઼ેહ઼લનવપીદહો,
તોતાસો ફ઼િર કેહ઼નેલગા,
અબ દિલલગાકરસબસુનો,
બીબીકી દેખો ગોદમેં, ∴
રોશાન ઝ઼ેહ઼લકીબાતકો,
રોશાંન ઝ઼ેહ઼લરોરોકેહ,
વેસે મિને એકબારગી,
રોશાન ઝ઼ેહ઼લકો દેખકર,
ગ઼મગીનહો કિસ્વાસ્તે,
સબઝ઼રદેવકો દેખકર,
રોશાન ઝ઼ેહ઼લકો દેખતબ,
સબઝ઼રદેવકેહ઼નેલગા,
ઇસ્વક઼્તમે જે તુ કેહ,
રોશાન ઝ઼ેહ઼લ તુઝ વાસ્તે,
યા કેહતો મૈંપાસહીરહૂં,
આદમબશારકી બાસપર,
ઉસ્નેદી અબ મુઝકોરઝ઼ા,
તુઝ વાસ્તે મૈં નોકરી,
હૈ હ઼ઝ઼ર અફ઼સોસ હૈ,

લેગોદમેં કરતી પેયાર;
ઘરકો ચલીક્યાઆહમાર:
મન઼ફૂરકો સારે તમામ;
ઐ દોસ્તાં નાદિર કલામ·
તોતેને ફ઼િરખોલીઝ઼બાં;
કરતાહૈ તોતાસબ બયાં
હૈહૈ મેરે શાહ જહાં; ∴
સબઝ઼રદેવઆયાવહાં·
સબઝ઼રદેવ કેહનેલગા;
બોલો સખ઼ુન મુઝસે કહ઼ા·
ઝ઼યાદા કિયા ફ઼િરદરદોગ઼મ;
ઉસ્વક઼્તઆ લાગા ક઼દમ·
તેરા હુક઼મ સરપર ધરૂં;
વોહચીઝ઼ લા હાઝ઼રકરૂં·
અબ આનપોહચામૈં યહાં;
યાકેહતો લે જાઉં મકાં·
વોહશાહપરી હોગઇગ઼ઝ઼બ,
ફ઼ૂજરખાનોંક઼રહૈ અબ·
તનકરચે મૈં ઘરકોચલા;
ક્યું રોતીહૈ તુ દિલજલા·

રોશન જમાલ તુ બોલ અબ,
જો તુ કેહ સો મેં કરૂં,
રોશન જમાલ કેહને લગી,
આઈથી મેં ઉમ્મેદ કર, ∴
સબજર દેવ બોલા સખુન,
વોહ શાહપરી કેહતી થી સચ,
અબ મેંને બૂઝા દિલ મિને,
અપને વતન કો છોડ કર,
ફિર દેવ યેહ બોલા સખુન,
લેકિન હે તુમસે યેક શરત,
મામું મિયાં ક્યા હે સબબ,
ગુલખેર દેવ બેઠા હે વહાં,
વોહબ હોલ જમિમેં હનશીર,
ઈસ્વાસ્તે તુમકો કહૂં,
તુ બેઠ ગરદન પર મેરી,
ગુલખેર દેવ મામું મિયાં,
સબજર દેવ અસ્વાર કર,
વોહ બાગ દેખાં દૂરસે,
રોશન જમાલ ઉસ બાગકે,
વેસે મિને એક બારગી,

કુદરત સુલેમાંકી કસમ;
સબજર દેવ મેરા ઈસમ·
મેરા મિયાં શાહે જહાં;
ના ખુશ રહી મામુ મિયાં·
બીબી તુને હરકત કરી;
મુઝ શાહસે ચોરી કરી·
તહકીક હે તેરા મિયાં;·
ઈસ્વાસ્તે આઈ યહાં·
બીબી તુમ્હેં અબ લે ચલૂં;
ઉસ બાગમેં પગ ના ધરૂં·
જાહેર કરો મુઝકો તુમ્હેં;
ચોકી કરે ઉસ બાગપે·
દેખે તો ખા જાવે અપન;
સુન બાત મેરી ગુલબદન·
તુઝકો મેં પોંહચાઊં અલી;
કેહ તુકે ના ખાવે કલી·
ગરદન ઊપર જબ લે ચલા;
ઉન છોડ કર પીછા વલા·
ચલને લગી રસ્તે તરફ;
ઉસ દેવસે બોલી હરફ

ગુલખ઼ેરદેવમામુંમિયાં,
પસદેવ અપને દિલમિને,
આદમબશરકો દેખકર,
હૈહૈ પેં ક્યું ખાઉં ઈસે,
રોશાનજ઼ેહ઼લકો દેખકર,
તેરે ક઼ુકમપરસરધરૂં,
એક લાખ બરસ્કીરાહપર,
કોઈન જીનયહાંઆસકે,
સોગંદહે તુમકો ખ઼ુદા,
ક઼ુદરત સુલેમાં કી ક઼સમ,
ગુલખ઼ેરદેવમામુંમિયાં,
કુરબાં ગઈ તુઝ નામપર,
ગુલખ઼ેરદેવ રોશાનજ઼ેહ઼લ,
યહ઼ સબ નસી઼બુંકા લિખા,
ગુલખ઼ેરદેવલેગોદમે, ∴
ઉનસતહુઈ મુઝ જાનકો,
મામુંમિયાં ક્યા હસબબ,
અપની હ઼ક઼ીક઼ત મુઝ કહો,
રાજા હૈદરકી શાહપરી,
યહ બાગ હૈ ઉસ્કા યક઼ીન,

રોશાન જ઼ેહ઼લને તબ કહા;
ઉસ દેખકર હ઼ેરત રહા.
અપની અક઼લકો ખોગયા;
ઐસા દિવાના હોગયા.
ગુલખ઼ેરદેવને સરરખા;
કહાંસે તુ આઈહે કહા.
રેહતે હૈં હમ આદમસે દૂર,
આઈ હે તુ મેરે હ઼ુજૂર-
અપના ઈસમ મુઝકો કહો;
મુઝપાસ યહાં અબ તુમ રહો
રોશાન જ઼ેહ઼લ મેરા ઈસમ;
અબ તુમ કરો મુઝપર રહ઼મ
મિલગયે સો જુંશીરોશકર;
જૂઓ તુમ્હેં કર કર ફ઼િકર.
રોશાન જ઼ેહ઼લ કો લે ચલા;
રેહતા હમેશા એકલા.
ક્યું રેહતે હો તુમ એકલે;
અબ આયે દિન દેખો ભલે.
સબમેં જો વો હ સરદાર હે;
ઈસ્સે ઉસીકા યાર હે ∴

ઉસ્ને મુઝે નોકર રખા,
ચોકી કરૂં ઈસ બાગ઼ કી,
ગુલ ખ઼ૈર દેવ રોશાન જ઼ેહ઼લ,
રોશાન જ઼ેહ઼લ દિલમેં કેહે,
રોશાન જ઼ેહ઼લ રોરો કેહે,
રોશાન જ઼ેહ઼લ રોરો કેહે,
રોશાન જ઼ેહ઼લ રોરો કેહે,
રોશાન જ઼ેહ઼લ રોરો કેહે,
રોશાન જ઼ેહ઼લ રોરો કેહે,
રોશાન જ઼ેહ઼લ રોરો કેહે,
રોશાન જ઼ેહ઼લ રોરો કેહે,
રોશાન જ઼ેહ઼લ રોરો કેહે,
રોશાન જ઼ેહ઼લ રોરો કેહે,
રોશાન જ઼ેહ઼લ રોરો કેહે,
રોશાન જ઼ેહ઼લ રોરો કેહે,
રોશાન જ઼ેહ઼લ રોરો કેહે,
રોશાન જ઼ેહ઼લ રોરો કેહે,
રોશાન જ઼ેહ઼લ રોરો કેહે,
પોંહચા બચાં જબ ઈસ્મહ઼લ,
જ઼ાઓ કરો ખ઼ુશહ઼ાલિયાં,

બોલી નિગાહ બાની તુકર;
સુનલે હ઼કી઼કત સરબસર.
ખ઼ુશ વક઼્ત હો દોનું જને;
દે મુઝ રજ઼ા જાઉ ઉસ્કને.
તડપું યહાં પૈં રેતમેં; ∴
ક્યા દુખ પડા મુઝ દિલ પિને
હેહે અકેલી ક્યું રહૂં; ∴
હેહે મૈં દુખ કિસ્કો કહૂં.
કોઈ દેવ મુઝે ભાતા નહીં;
અબ જી તો યેહ લાતા નહીં.
એ માજની હોતી ન તુમ;
મા બાપ બિન કહૂં કિસ્કો ગ઼મ.
સારા ક઼બીલા ફિર ગયા;
કોઈ નૈં દિલાસે કો રહા.
હેહે ખ઼ુદા મૈં ના મુઈ; ∴
ઓર સુખ અબ લાગી઼ રહુઈ.
અબ કહાં ગયા મેરા વો સૂખ;
શાહ્ કા હુવા હે મુઝ કો દુઃખ.
તોતેને બીબી કો કહા;
અય બીબી વક઼્ત થોડા રહા

બીબીસોજનઉસવક઼્તમેં,
મેંઉસ્તરહ઼્ જગી નહીં,
તોતેમિયાં ઈસ્બાતકો,
શાહજહાંસેફિરમિલી,
શાહજહાંસેફિરમિલી,
બોલો સખુન તોતેમિયાં,
તોતાસોફિરકેહનેલગા,
અબદિલલગાકરસબસુનો,
તોતાસોફિરકેહનેલગા,
સારીહ઼કીક઼તફિરકહી,
રોશન જ઼ેહલઉસ્બાગ઼મેં,
રોશન જ઼ેહલકેપાસજબ,
રોશન જ઼ેહલકોદેખકર,
ગ઼મગીન હૈ કિસવાસ્તે,
ગુલખ઼ૈરદેવકો દેખકર,
બીબી તુજ઼ ઈસ્બાગ઼મેં,
ફિરદેવયું કેહને લગા,
રોશનજ઼ેહલખુશહોકહી,
રોશન જ઼ેહલદોડીગઈ,
પરદહપલંગસેખોલકર,

સોતેકે તૈં જબકી નિદા;
સોગંદ હૈ મુઝકો ખ઼ુદા-
પૂરીકરો મેરે અગલ ;
યા નેં મિલીરોશનજ઼ેહલ.
યા બાગ઼મેં રોતી રહી ;
કહો બાતફિર મુઝકોસહી
મત ફ઼ુરકો સારે તમામ ;
દોચાર હૈં નાદિરકલામ.
એ મોપે નો વક઼્તે વુસૂલ ;
બૂઝે ખ઼ુદા બૂઝે રસૂલ.
રોરો વોહ કરતીથીબયાં ;
ગુલખ઼ેરદેવઆયાવહાં.
ગુલખ઼ેરદેવને તબકહા ;
કેહતુ સખુનએસાહેબા.
જ઼્યાદહ લગીરોનેમગર ;
દીતી રંજ઼ જ઼ સૈરકર.
ઈસ્બાગ઼મેં તુસૈર કર ;
ક્યા બાત હૈ ગ઼ીખ઼ૂબતર.
અપના પલંગ દેખાનજ઼ર ;
દેખાસો જબ અપનાશોહર

વોહ ફુલકી બેથી છડી,
શાહેજહાંકા નામ લે, ∴
બીબી મિયાં ખ़ુશ વક़્ત હો,
પેવે લિયે કે તર્‌હ કે,
શાહેજહાં કેહને લગા,
ઓર આપકે દેખે સેતી,
બીબી કહી મેરે મિયાં,
વહાં સે પલંગ લાય ઉઠા,
યેક લખ બરસ કી રાહ પર,
સબ ઝ़ર દેવ ગરદન ઉપર,
ગુલ ખ़ૈર દેવ ચોકી કરે,
મેં ઉસ્સે ફિર આકર મિલી,
સારી હ़ક़ીક़ત ખ़ોલકર,
લાચાર હું શાહેજહાં,
બીબી મિયાં ખુશ વક़્ત હો,
પાની પિયા ખુશ દિલ સેતી,
બીબી મિયાં ઉસ વક़્ત પર,
રોશન જ़હલને શાહકો,
વોહ દિન ગુજ़રા ઐશ મે,
ફિર ઉસ છડીકો ફેર કે ર,

જમને રે સે દાએં રખ કહા;
ઉઠ બેઠો તુમ મેરે પિયા.
દોનુંને મુખ ધોયા વહાં;
ખાયે સો બીબી ઓર મિયાં.
બીબી કેહા ક્યા હે ખ़બર;
ઠંડા હુવા મેરા જીગર-
નેં હો અસ़લ કે બાગ़ મેં;
આયે ચલે ઇસ જાગ મેં.
વોહ બાગ़ છોડા હે તુમ્હેં;
અસ્વાર કર લાયા હમેં.
ઇસ બાગ़ કી એ બાદશા;
તબ ઉસ્ને દી મુઝ કો રજ़-
બીબી કહી શાહકે અગલ,
મેરા ન કુછ ચલતા અ़મલ
મેવે કો ખાયા ભર શિકમ;
કી રૂહ़ કો ખુશ તાજ़ દમ-
દોનુંને ખ़ાબે ખ़ુશ કિયા;
મહ़ઝૂન સોહ़બત સે કિયા.
ઉસ વક़્ત પર સોયા પિયા;
ઉસ શાહ કો મુરદા કિયા.

પરદહ પલંગકો બાંધકર,
બોલી સખુન રેશાન જ઼ેહ઼લ,
ફ઼િર દેવને યું કર કહા,
વોહ શાહપરી આવે ચડ઼ીં,
એક કોઠડી કે દરમેયાં,
યેસે મિને એક બારગી,
શાહે નહાં કે પાસ જ,
કે હને લગી એ સેહલિયાં,
સબ સેહલિયાં કેહને લગીં,
કોઈન જન યહાં આસકે,
યેહ લખબરસ્કી રાહપર,
કરતી હૈ કયા દિવાનગી,
પરદહ પલંગસે ખોલકર,
હ઼જ઼રત સુલેમાકી ક઼સમ,
યેહરાસો દેખા શાહકા,
ગુલખ઼ૈર દેવકો ફ઼િર કહા,
ફ઼િર શાહપરી કેહને લગી,
અબ ફ઼િર ઈસે મેં લે ચલૂં,
ફ઼િર અપને લશ્કરકો કહા,
નાશાદ હો કરલે ચલી,

ઔર આપ આઈ દેવકન;
કયા બાગ હૈ અમનો અમન·
તુપકો છિપા કર મૈં રખૂં·
જ઼ાહેર પડે તો કયા કહૂં·
યેઃ જાકે બૈઠી એકલી;
વોહ ફ઼ૌજ઼ન જબ આઈ ચલી
વોહ શાહપરી બૈઠી સો જબ
આ દપકી બોઆતી હૈ અબ
ઈનસાન કી તાક઼ત નહીં;
યેહ બાત ના હોવે કહીં·
ઈસ જગસે આદપૌહ સોફ઼ૂર;
કયું આસકે તેરે હ઼જ઼ૂર·
દેખા સો જબ શાહેજ઼ાં;
તહ઼ક઼ીક઼ હૈ ઈનસાં યહાં·
બોલી કે ચોરી ફ઼િર કરી;
કૈસી કરે તુ નોકરી·:
તહ઼ક઼ીક઼ ચોર શાહકો લગા;
કોઈ ચોર હૈ ઈસ્કા સગા·
અબ લે ચલો શાહકા પલંગ;
વોહ શાહપરી આઈ સો તંગ·

ગુલખેરદેવ ઓરશાહપરી, ઓરફ્રૌજ શાહકોલેચલી;
દેખોઅજ્બં દોસ્તાં, રોશાનજેહલફ્રિરએકલી.
રોશાનજેહલફ્રિરએકલી, રોરો પુકારે જ઼રજ઼ર ;·:
શાહ જહાંકો યાદકર, તહ઼ફ઼ીક઼રોતીઆહમાર.
રોશાન જેહલરોરો કેહે, દેખો કહીં ઉજાડા હુવા;
ઉસ્મેસો મેં જ્ઞકરપડું, જનીનમેરાઅબહુવા.
રોશાન જેહલરોરો કેહે, કબ છેડા દુખકા આયગા;
રોશાનજેહલરોરો કેહે, યેહ જીવ કબસુખપાયગા.
રોશાનજેહલરોરો કેહે, અબજીસેતીઆઈસોતંગ;
રોશાનજેહ લરોરો કેહે; ઝપલાપડું અબહોપતંગ;
રોશાનજેહલરોરો કેહે, કબતક યેહ ખેંચુંગીબલા;
રોશાનજેહલરોરો કેહે, દુખકહું મેં કિસ્કોયાઅલ્લા;
રોશાન જેહલરોરોકેહે, મેં હુઈ વતનસે બેવતન;
રોશાનજેહલરોરોકેહે, કોનઅબકરે મેરીજતન.
રોશાનજેહલ રોરોકેહે, મારૂં કટારી પેટમેં;·:
રોશાન જેહલનેઉસવક઼ત, ગુલખેરકો દેખાસામેં
તબ દેવનેસિજદહકિયા, રોશાન જેહલકો ઉસઘડી,
સોગંદહે મુઝંકો ખુદા, મેં તુઝ કરૂંગા ચાકરી·:
હ઼જ઼રત સુલેમાંકીકસમ, તેરે હુકમસે નેં ફ્રિરૂં;·
વોહ દેવયેહ બોલાસોખુન· તેરેહુકમપર સરધરૂં·

ઇસવક઼્તમેં જો લૂકહે,
રોશનજ઼ેહલતુઝનામપર,
પસદેવસે બોલીસખ઼ુન,
આઇથીમેં ઉમ્મેદકર,
યેક લાખ બરસ્કીરાહપર,
સબ઼્જ઼રદેવ હે ભાઇએક,
પસદેવ હૈરતમેં રહા,
કહનેલગા રૌશનજ઼ેહલ,
બોલીયેહ શાહ તહ઼કીક઼કર,
શાહ જહાંકે પાસ અબ,
રોશન જ઼ેહલ ઉસ દેવકો,
મામુ મિયા તુમ બૂઝિયો,
ફિર દેવયે બોલા સખ઼ુન,
લેકિનહૈ તુમસેએં કશારત,
મામું મિયાં ક્યા હૈ સબબ,
કરમાહ દેવ બેઠા હૈ વહાં,
રોશન જ઼ેહલ કહનેલગી,
રખાઁ ઉસે હૈ કિસનગાહ,
હે સાત દરયાકે ભિતર,
યેક બાગ઼ ઉસ્કા હે યક઼ી,

વોહ ચીજ઼ લા હાજ઼્રર કરૂં;
દિલ જમ્અમેં કુરબાં કરૂં·
મેરા મિયાં શાહે જહાં;
નાખુશ હુઇ મામુંમિયાં·
તુમસે સો ક્યું આયાગયા;
મુઝકો સો વોહ પોંહચાગયા·
જબ વો સુના શાહ કા ઇસમ,
દિલમેં ન કર અપને તુ ગ઼મ·
મામુંમિયાં તુમ બૂઝિયો;
મુઝકો સો પોંહચા દીજિયો·
સારી હ઼કીક઼ત ફિર કહી;
યેહ બાત મેં આખ઼િર કહી·
બીબી તુમ્હે અબ લે ચલૂં;
ઉસ બાગ઼મેં મેં પગ ધરૂં·
જ઼ાહેર કરો મુઝકો તુમેં;
ચોકી કરે ઉસ બાગ઼મેં·
શાહકો પરી કહાં લે ગઇ;
બોલો યેહ મામું તુમ સહી·
કરમાહ દેવ ઉસ નામ હૈ;
વહાં શાહ કા બિસરામ હૈ·

હમસબમેંવોહસરદારહે,
ને ચાહે વોહપલમેં કરે,
હે સબમિનેસરદારવોહ,
ઉસ્કા હુકમજારીહેઅબ,
વોહ હે બડાહમસબમિને,
કુલદેવજીન કુરબાનહે,
ફરમાહદેવ લેકર ઇસમ,
રોશાન જ઼હલતુઝેદેખકર:
રોશાન જ઼હલઅસ્વારહો,
તુ બેઠ અબ હુશિયારહો,
રોશાન જ઼હલકોકરસવાર,
દેહશાતસેતીરોરોકેહ,
યેક યેક છલંગદરિ઼યાવકે!
રોશાનજ઼હલરોરોકેહ,
હરહ઼ાલપોંહચેઉસપકાં,
ગુલખ઼ેરદેવપોંહચાચલા,
રોશાનજ઼હલકરપાહકો,
સર આસ્માંસેંહેં લગા,
રોશાનજ઼હલકો દેખકર,
કરમાહદેવમાંપુમિયાં,

ઉસ્કાહુકુમહેસબઉપર;
અદનાકોઆલામોઅ઼્તબર:
ઉસ્કા હુકમહે સબઉપર;
હમ સબ દેવું કે સરઉપર-
ઉસ્કાહુકુમ હે ચોત઼રફ઼;
ગુલખ઼ૈરદેવબોલાહ઼રફ઼:
જાકરપિછે કર તુસ઼લામ;
તહ઼કી઼ક઼ વોહ હોવેગુલામ:
ગરદનઉપરમેરે ડહા;
મત ખ઼ૌફ઼કર દિલમેંજ઼રા·
ગુલખ઼ૈર દેવ લેકર ચલા;
યેહજીવજાવેતોભલા·
ઉડકરસો જાવેવોહચલા;
અલ્લાહ તુ મુઝસેમિલા·
દેખાપકાંજબ ખૂબહૂ;
યેહ જબચલીઉસરૂબરૂ:
દેખાખડાહેયેકપહાડ;
ઔરતનદરાઝ઼હેબેશુમાર
વોહદેવજબઆયાચલા;
રોશાનજ઼હલનેતબકહ્ય

કરમાહ દેવ ઉસ વક઼્ત મેં,
રોશાન જ઼ેહલ કો દેખકર,
વોહ દેવ હૈ઼રત મેં રહા,
અજબ ઉસકે વોહ હૈ઼રાન થા,
ફિ઼ર દેવને સરકો રખા,
રોરો કરે યું આજ઼ે જી, ∴
રોરો કહા ફિ઼ર દેવને, ∴
મામુ મિયાં કુરબાં ગઈ,
કરમાહ દેવ રોશાન જ઼ેહલ,
યેહ સબ નસીબું કા લિખા,
કરમાહ દેવ જબ ગોદ મેં,
કરમાહ દેવ પસ આપ મેં,
કરમાહ દેવ રોશાન જ઼ેહલ,
ઉસકે યેહ દિલ મેં આરજૂ,
કરમાહ દેવ રોશાન જ઼ેહલ,
દેખો અજી જ઼ં દોસ્તાં,
મેવા ખિલાયા પ્યારસે,
ફિ઼ર દેવ યેહ બોલા સખુન,
દેખો હમારા બાગ઼ તુમ,
બીબી રજ઼ા લેકર ચલી,

અપની અક઼્લ કો ખો ગયા;
ઉસકા દિવાના હો ગયા.
રોશાન જ઼ેહલ કો દેખકર;
કહ્યું આઈ યેહ આદમ બશર.
રોશાન જ઼ેહલ કે ક઼દમ પર;
કુરબાન હૈ મેરા જિગર.
ક્યા નામ હૈ કહો મુજ અગ(લ)
કેહતે હૈં મુઝ રોશાન જ઼ેહલ.
મિલ ગયે સો જ઼ુ શિરો શકર;
બૂઝો તુમ્હેં કર કર ફિ઼કર.
રોશાન જ઼ેહલ કો લે ગયા;
ગોયા દિવાના હો ગયા.
ચોકી કરે ઉસ બાગ઼ કી;
દેખું શકલ મુઝ શાહ કી.
દોનુને ખુશ મેવા ચખા;
યેહ હૈ નસીબું કા લિખા.
પાની પિલાયા ખૂબ તર;
ઈસ બાગ઼ મેં તુ સૈર કર.
મેવે લગે હૈ કઈ હજ઼ાર;
દેખા મકાં તબ ગુલ ઈજ઼ાર.

રોશનજ઼ેહ઼લનેઉસ્વક઼્ત,
પરદહ઼પલંગસે ખોલકર,
શાહેજહાંહુશિયારહો,
ગુલબ઼ૈરદેવપોંહચાગયા,
કરપાહદેવચોકીકરે,
તબમૈં કહીપાનું પિયાં,
ઉસ્નેમુઝેફ઼િરદીરજ઼ા,
સારી હક઼ીક઼તમૈં કહી,
શાહે જહાં રોશનજ઼ેહ઼લ,
ગમ દરદસબ જતારહા
દોનુંસો રંગમેં ઘુલગએ
હરહ઼ાલદિનપૂરાકિયા,
પરદહ઼પલંગકોબાંધકર,
ક઼િસ્સા અગરજેકોઈસુને,
કરપાહદેવલેગોદમેં,
ઓરદેવખ઼િદમતમેંકઈ,
કરપાહદેવરોશનજ઼ેહ઼લ,
વેસેમેં આઈ.શાહપરી,
નિસ-બાતસેલાગીફ઼િરે,
અબકયાકરૂં ઈસ્કીદવા,

શોહરકાફ઼િરદેખાદરસ;
જીતાકિયાબહરે હવસ·
બોલાકે બીબીકયાખ઼બર;
તબ આઈ હ઼ૂરદરયાઉતર·
ઈસ્બાગ઼મેં લાંબનપિયા;
તબદેવમુઝસિજદહકિયા·
ઈસ્બાગ઼પેં તુસૈરકર;
સુનતુ મેરે જાની જિગર·
દોનુંસો ફ઼િરલાગેગલે;
દરયાચે રહ઼મતપેંમિલે·
કેહનેમેં નૈં આવે બયાં;
ફ઼િરશામકોમુરદહબનાં·
ફ઼િરદેવસેઆકર મિલી;
ખિલજાવેબસદિલકીકલી·
રોશનજ઼ેહ઼લકોકરપિયાર;
દીતે કડોડું કઈ હજ઼ાર·
દોનું કરેંબાતાંસહી;
યેહ દખકર હ઼ૈરત રહી·
વોહતો હે બેઠી ગોદમેં;
હૈહ઼ પડીમેં સોદમે·

લેકિન કેહ ફરમાહસે,
અબ ક્યા કરૂં ઈસ્કી દવા,
યેહ સાત દરયાકે ભિતર,
આદમ બશરકી ક્યા મજાલ,
ક્યું કર મૈં જાઊં બાગ઼મેં,
પસ દેવસે બોલી કલી,
રોશન જ઼ેહલકે સામને,
ફરમાહ દેવ મામું મિયાં,
ફરમાહ દેવ કેહને લગા,
હે શાહપરી ઈસ્કા ઈસમ,
પસ દિલપે અંદેશા કિયા,
ફરમાહકી તહ઼ક઼ીક઼ ઉન,
અબ બેહનમૈં બોલું ઈસે,
ચોરી કરૂં અદલાબદલ,
તબ શાહપરી બોલી સ઼ખુન,
ફરમાહ દેવકે દેખતે, ∴
ચોરી કરે અદલાબદલ,
પસ શાહપરી દિલમેં કહી,
ફિર શાહપરીને દેવસે,
હમ જાવેંગે દોનું બાગ઼મેં,

તહ઼ક઼ીક઼ યેહ પાવે મુઝે;
લાચાર હું મૈં ઈસ નઘે. ∴
નઈ આસકે કોઈ જિનપરી;
લેકિન દેવું કી દિલબરી.
દિલમેં યેહ કેહવે યા ખ઼ુદા;
તહ઼ક઼ીક઼ કર ડાલે જુદા.
બેઠી સો આ મુશ્તાક઼ હો;
યેહ કૌન હૈ મુઝકો કહો.
યેહ હે મેરી એક આશના;
બૂઝો પેરે દિલજાનેમા.
વોહ શાહપરીને ઉસ્ઘડી;
દેખી નજ઼રસે દિલબરી.
તબ તો રેહે મેરી શરમ;
તબ તો ન ખોલે કુછ ભરમ.
બેહના અપન મિલ યેં ગલે;
ખુશ વક઼્ત હો દોનું મિલે.
વોહ શાહપરી રોશન જ઼ેહલ;
અબ મુઝકો મૈં પોંહુચે ખ઼લલ.
લીતી રજ઼ ઉસ્કી સોજબ;
દેખેં તમાશા રાત સબ.

કરમાહદેવ કેહનેલગા,
કુછ ફોક્ર દિલમેંમતકરો,
વોહ બેહનકરબોલીઉસે,
દેખો અજબ દોસ્તાં,
રોશાન જમાલ ઓરશાહપરી,
જેથીહજરાંસેહલિયાં,
રોશાન જમાલ કેહનેલગી,
વોહ દિલરૂબાહે આપકા,
તબ શાહપરીબોલીસખુન,
કુરબાનહું ઉસશાહપર,
રોશાન જમાલ કેહનેલગી,
તબશાહપરીઉસવક્તમેં,
શાહે જહાં હુશિયારહો,
તબશાહપરી બોલીસખુન,
શાહેજહાંબોલાવહી,
રોશાન જમાલ ઉસકાઉસમ,
તબશાહપરી કેહનેલગી,
જબ બેહનને યુંકરકહા,
ઉસ્તાદઅલંકોમુરદહ કરે,
રોશાન જમાલ કો દેનવાબ,

દેખોતમાશા દિલજિગર;
તબ હોગઈ યેહ બેફિકર.
યેહબેહનકરબોલીઉસે;
વે બાગમેં દોનું હુસે.
દોનું સોજ બેઠીપલંગ;
સરૂ બાંધબેઠીવોહઅલંગ
યેહ કોનસોયાહે કહો;
પૂછીઉસેઅન્જાનહો.
મેરાસોયેહદિલદારહે;
મેરાસોયેહગમખારહે.
મુરદેકો કયા તુમદિલદિયા;
ઉસ દેખતે જાતા કિયા.
દોનુંકોદેખ હૈરતરહા;
યેહબેહનહે મેરીકહા. ∵
કયાનામહે તુઝબેહનકા;
ફરઝંદજેહે ઈનસાનકા.
કેસાહમારાલાલહે; ∵
શાહપરપડાજંજાલહે.
યેહ ખૂબમેં તેરીસોબાત;
યેહ ખૂબથા તેરે સંગાત.

તબશાહપરીકેહને લગી,
યેહબાતતુમતહ્કીકકહી,
ઈસબાદશાકાજીતુમ્હેં,
વોહ ચીજ઼સબશાહકોખિલા,
વોહ જે છડીથીફૂલકી,
વોહ ફૂલસબશાહકોખિલા,
મેરાહુકમ જારીરખે, ∴
મેં જો કહું સો તુ કરે, ∴
ફિરશાહસે કેહને લગી,
શાહેજહાંબોલાસખુન,
શાહેજહાંરોશનજ઼ેહલ,
શાહેજહાંતબખુશહુવા,
થીયેકસહેલી ખૂબતર,
થે તીનદિલ એસે જમા,
ખાનેકોખ઼ા ફ઼ારિગ઼હુવે,
બાજેકો જબકીતાશુરૂ,
સારી રયન રંગરાગકર
શાહેજહાંરોશનજ઼ેહલ,
રોશનજ઼ેહલકેહનેલગી,
વારીમૈં જાઊ તુમઉપર,

ઐબેહૂનઅબમૈં ક્યાકહૂં;
ઈસગ઼પસેતીઅબમૈંમહૂં·
ફિસ ચીજ઼મેં રખ્ખાજોહૈ;
ફિરકરકલીયેહ નામરે·
ઉસ્મેંસો જી કોધારખા;
બોલીકે જી બખ઼શાખુદા·
મહબૂબેમન એદોસ્તદાર;
વોહ શાહપરીબોલીપુકાર·
કરયોન તુમ નાદાનગી;
સોગંદમુઝ રહ્પાનકી·
ઓરશાહપરીબેઠેફ઼રશ;
ગોયાકેપોંહચાબરઅ઼રશ·
ઉસ્ને સો ખાના લારખા;
લીંબુ ને ખુશાલુફ઼માચખા
ખુશબો લગાઈચોતરફ઼;
બોલે કલાવંતખુશહરફ઼·
વક઼્તે ફ઼જરમેં યું કહા;
અબહપકોતુમ્હેઓરજ઼·
તશરીફ઼કબફિરલાવગી;
ફિરકબદરસદિખલાવગી·

नंबरछ मो·

ફિ઼ર આઠ દિન ગુજ઼રે પિછે,
શાહેજહાંકો ફિ઼ર કહા,
ઈસ બેહનકો રાજ઼ી રખો,
કરયો ન તુમ ઈસકો જુદા,
રોશાન જ઼ેહલ તુઝ બેહનકી,
તુઝ બેહનકે અબ નામપર,
તબ શાહપરી રૂખ઼્સ઼તહુઈ,
રોશાન જ઼ેહલ કેહને લગી
ઈતનાસો કેહ રૂખ઼્સ઼ત હુઈ,
ગ઼મ દરદસ બજતા રહા,
બીબી મિયાં ખ઼ુશ વક઼્તથે,
ઐસી મુરાદાં સબકે તઈં,
શાહે જહાં રોશાન જ઼ેહલ,
બાતાં કરેં તીનું સો મિલ,
ઈસ બાદશાહકો બેહન અબ,
મામું મિયાં તુમ બૂઝયો,
તબ દેવને હંસકર કહા,
ખ઼તરાન લા મુંઝ જ઼ાતકા,
ખ઼ુશ્યાં કરેં જ બાગ઼મેં,
વોહ શાહપરી આઈ વહાં,

ખિ઼દમતમેં પોહચી બુઝયો;
ઈનકા કહા તુમ કીજયો.
ગોયા રખે તુમને મુઝે;
સોગંદ હૈ મેરી તુઝે. ∴
ખિ઼દમત સો મેં દિલસે કરૂં;
દિલ જાનમેં કુરબાં કરૂં. ∴
બેહનાથેં જાતી કુ કહા;
જલ્દી તુમ્હેં આયો ભલા.
બીબી મિયાં રેહ બાગ઼મેં;
ખ઼ુશહાલથે વોહ આપમેં.
જ઼ૅહન થી કુછ ફિ઼કર દિન;
દેવે ખ઼ુદા અમનો અમંન.
કરમાહ દેવસે ફિ઼ર મિલે;
ખ઼ુશ્યાં કરે જ એકલે. ∴
મુઝકો સો વો દે કર ગઈ;
યેહ બાત મેં તુમકો કહી.
દોનું મિલો ખ઼ુશ હોય કર;
દોનું હો મેરે દિલ નિગર.
ફિ઼ર આકે બૈઠે દેવ કન;
ગુજ઼રે સો વાં જબ સાત દિન.

ફરમાહકે ઉસ ગોદમેં, ∴
કવ્વાલ હોકર સામને,
બેહના ઈસશહકો સાથલે,
દેખેં તમાશા બાગ઼મેં,
રોશાન ઝ઼ેહલ બોલી તલી,
સારે જહાં હોકર ચલેં,
રોશાન ઝ઼ેહલ પસ દેવસે,
ચલેં અપન ઈસ બાગ઼મેં,
રોશાન ઝ઼ેહલ કે હને લગી,
બીબી પિયાં કે સર ઉપર,
ફરમાહ દેવને ગોદમેં,
પસ શાહપરી દિલમેં કહી
વોહ શાહપરી પીછે ચલી,
યેહ શાહપરી પસ ઈશ્-કસે,
ફરફાલ પોંહચે બાગ઼મેં,
બીબી પિયાં ખુશ વક઼્તહો,
થી એક સહેલી ખૂબતર,
વે યાર દિલ એસે જમા,
ખાને કો ખા ફ઼ારેગ઼ હુવે;
બાજસો નબકી તારીફુહૂ,

બેઠી ઉન્હેં દેખી નજ઼ર; ∴
આકર ખડી દેખી મગર.
અબ તુમ ચલો જાવેં અપન;
ઠંડી કરો મેરી અગન.
બેહના તહમ્મુલ તુમ કરો;
ક્યું દિલ મિને તુમ હડબડો.
બોલી કે અય મામું મિયાં;
દેખેં તમાશા ખુબ વહાં.
વોહ દેવ તબ રાજ઼ી હુવા;
હકૂને મિલાયા પેશવા.
દોનુ ઉઠાકર લે ચલા; ∴
ફરમાહ ક્યું ઈનકો મિલા.
જૈસે કનીજ઼ કે મિસાલ;
હોગઈ અપસ દિલમેં નિહાલ.
બેઠે સો જાકર ફ઼રશપર;
ગોયા કે પોંહચે અ઼રશપર.
ઉસને સો લાખા નારખા;
યારૂં ને મિલ લુકમા ચખા.
ખુશ-બો લગાઈ યોતરફ઼;
બોલે કલાવત ખુશ હરફ઼.

કરમાહ દેવ મજલિસ સજિતર, બેઠા રહો જબ સરદાર હો;
રોશન જમાલ કેહને લગી, નાચું અગર મુઝકો કહો.
કરમાહ દેવ બોલા તભી, બેહતર કહા નાચો તુમ્હેં;
દેખું તમાશા આપકા ;: ક્યું મસ્ત તુમ કરતે હમે.
એક બીનકા બાજા બજે, ઓર દુસરા તાનુંકા ભર;
ઓર તાલ ઓર મિરદંગ બજે, ઓર વોહ ગાવે ખુશ ગોહર.
રોશન જમાલકી ફિર શકલ, દેખી સો સબ મુશ્તાક હો;
બોલી ગઝલ દો ચાર જબ, બેઠે સો સબ ફિર અકલ ખો.
આપસ્મે કોઈ નેં રહા, હો ગઈ અકલ સરસે જુદા;
કરમાહ દેવ બોલા વહાં, રોશન જમાલ કર તુ નિદા.
રોશન જમાલ કેહને લગી, મા મુઝિયાં મેં ક્યા કહૂં;
જો ચાહો સો બખ્શો તુમ્હેં, મેં યાદગારી લે રહૂં. ::
તબ દેવને ફિર કર કહા, બખ્શો મેં તુમકો દેવ ચાર;
મેરા તખ્ત તુમકો દિયા, લે જાએં તુમકો હર દેયાર.
ફિર એક ખજાના દેવને, આપ હી દિયા કુરબાન હો;
ફિર શાહપરી બોલી ઉસે, એ બેહન તુમ મુઝકો કહો.
રોશન જમાલને ઉસ વકત, ફિર એક ગઝલ ગાઈ સો જબ;
ફિર શાહપરી બોલી સખુન, સો ગાં દહે મુઝ પાક રબ.
બેહના તું મ્હેં મુઝકો કહો, વો ચીજ મેં બખ્શું તુમ્હેં;
રોશન જમાલ કેહને લગી, તુમ કૌલ દો બેહના હમે.

ફિર કૌલ દે કર યું કહા;
કુરબાન હું દિલ જાનસે,
કુદરત સુબેપાક કી કસમ,
બેહના તુમ્હેં મુઝકો કહો,
રોશન જેહલને ઉસ્વકત,
યેહ હારે ગલ બક્શો મુઝે,
ગરજ વોહ બિન લીકી તરફ
હેહે ખુદા મેં ક્યા કરૂં,
વોહ શાહપરીને હાર કો,
અફસોસ હે સદ આહ આહ
નાદાનગી મૈને કરી, ∴
હેહે મેં ખોઈ હાથસે,
હેહે ખુદા મેં ક્યા કરૂં, ∴
દેવેં દિલાસા સેહલિયાં,
હેહે ખુદા મેં ક્યા કરૂં, ∴
હેહે હજર અફસોસ હે,
હેહે ખુદા મેં ક્યા કરૂં,
હેહે હજર અફસોસ હે,
હેહે ખુદા મેં ક્યા કરૂં,
હેહે હજર અફસોસ હે,

ખાઈ કસમ સોગંદ રાજ;
માંગો તુમ્હેં બેહના જેઆ
ખાઈ કસમ રાજા ઈદર;
વોહ ચીજ મેં બક્શું મગર
ઉસ શાહપરી કો યું કહા;
જબ સો ફિર વો બાદશા-
મારી નિસાસે સખ્ત આહ;
જતા હે મેરા બાદશાહ
કૈં કાસો જબ ઉસકી તરફ;
તબ મુઝસે યેહ બોલી હરફ;
ઈન બાદશાહસે ઈસ ઘડી;
યેહ બાદશાપે દિલ બરી·
ઈસ બેહનને લૂટી મુઝે;
ઈનસાનમેં લેના તુઝે·
અબ દોસ્ત મુઝ દેના પડા,
યેહ ઘાવ કારી મુઝ ચઢા·
અબ દિલ જિગર લૂટા ગયા,
અય બેહન ક્યું કી બેમયા·
અબ કૌલ દેખો યા સખુન;
અબ કહાં સુનું મીઠે સખુન·

હેહે ખુદામેં ક્યા કરૂં, ∵
હેહે હજ઼ર અફ઼સોસ હે,
હેહે ખુદામેં ક્યા કરૂં,
હેહે હજ઼રઅફ઼સોસહે,
હેહે ખુદામેં ક્યા કરૂં, ∴
હેહે હજ઼ર અફ઼સોસહે,
હેહે ખુદામેં ક્યા કરૂં, ∴
હેહે હજ઼ર અફ઼સોસહે,
હેહે ખુદામેં ક્યા કરૂં,
હેહે હજ઼રઅફ઼સોસહે,
હેહે ખુદામેં ક્યા કરૂં,
હેહે હજ઼રઅફ઼સોસહે,
હેહે ખુદામેં ક્યા કરૂં; ∵
હેહે હજ઼રઅફ઼સોસહે,
હેહે ખુદામેં ક્યા કરૂં,
હેહે હજ઼રઅફ઼સોસહે,
શાહજહાંતફ઼સીરકો,
તુમરહોસેમેંરીબેહનજઈન,
એબેહન અબતુમખુશરહો,
વોહહીહોતાહેયક઼ીન,

બિનદોસ્તરોઊંજ઼ારજ઼ાર;
જાતાહે મેરા ગુલઈજ઼ાર·
અબદોસ્તબિનજીનાઅ઼બસ઼
ખાનાઅ઼બસ઼પીનાઅ઼બસ઼
અબશાહબિનામેંતલમલૂં
નાઉમ્મીદહો પીછેચલૂં·
રોરોકે મારે સખ઼્તઆહ;
આખ઼િરકોપકડુંઘરકીરાહ·
અબશાહમેરાહાદીપક઼ી·
અબદિલનમેંબાંધુંકહી·
જલનાપડાસારીઉ઼મર;
અબદોસ્તબિનજલતાજિગર·
દિલમેંરહીમેરીમુરાદ;
ઈસજગાહુઈમેંનામુરાદ·
જલજાઓસબયેહઝ઼િંદગી;
કરનેલગીફિરબંદગી·
તુમમઆફ઼અબમુઝકોકરો,
કેહતીહુંતુમકોરૂબરૂ·
કિ઼સ્મતનેકરડાલીજુદા;
જોકુછલિખાતક઼દીરકા·

સબ સે કે મિયાં કેહને લગી;
અય શાહપરી દિલ મેં સમઝ
કરમાહ દેવકે રૂ બરૂ,
જબ દેવ આવે હોશ મેં,
નાશાદ હો કર શાહપરી,
દેખો અજબ હૈ દોસ્તાં,
ગમ દરદ સબ જાતા રહા,
દેખો તુમ્હેં કર કર ફિકર,
દુખ સુખ કા જોડા હૈ જગત,
દેખો સબર જો કોઈ કરે,
આખુન જમાલુદ્દીન તૂ,
ઈસ મેં ઈશારા હૈ બડા,

ઈતની ભી ક્યા દીવાનગી;
અબ કરના તુ નાદાનગી.
કરતી તુ ગોગા બે હયા;
ખાવે અલી તુઝ કો કહા.
જબ બાગ સે બસ ઉઠ ચલી;
સારી ઉપર હૈ હે જલી. ∴
બીબી મિયાં રેહને લગે;
ક્યા ધૂપ મેં મેવે પડે. ∴
બૂઝો એ યારો મુસલેમીન;
સુખ દેવે રબ્બુલ આલમીન.
તકદીર પર શાકીર રહે;
જેસી પડે સર પર સહે.

બયાન રૂખસત તલબ કરનાં શાહે જહાં- ઓર રોશન જેહલ કા ઓર જાના વતનકો.

બોલું વતનકા ફિર બયાં,
અબ ફિર હકીકત તુમ સુનો,
રોશન જેહલ કર માંહ સે,
હપકો રજા દો ઈસ ઘડી,
તબ દેવને બેહતર કહા,

જાતે રહે એ યાં મે ગમ;
બોલૂં બયાને બે શોકમ.
બોલી કે એ મામું મિયાં;
જાઊં વતનકો લે જવાં.
જાઓ વતનકો દિલ જાર;

અબ તખ઼્તપર બૈઠો તુમ્હે,
ફ઼િર ચાર દેવુંકો કહા ,
ઈસ તખ઼્તકો લેકર ઉડો,
ફરમાહ દેવતાકિદ કિયા,
ગએઓ બન્નઓરોન઼ેશાબ,
ફ઼િરવોહ પલંગ અસ્બાબસ બા
હ઼ાસિલ કી એ મામું મિયાં,
અબ ઈસ નિશાનિકે સબબ
દેખે પલંગકો નજ઼રસે,
ફરમાહને ઉસવકતમેં,
બીબી તેરી ખ઼િદમતમિને,
ફરમાહ દેવ રૂખ઼્સતકિયા,
શાહે જહાં રોશનજ઼ેહલ,
વૈ દેવ તખ઼્ત લેકર ઉડે ,
અબ યેહ બયાં પૂરા સુનો,
પોંહચે સો દેવ એક પલમિને,
કામિલ પલેક રૂખ઼ાંપલેક,
કામિલ પલેક ઉસવક઼્તમેં,
મોતી બધાંએ પેયારસે,
રોશનજ઼ેહલકહીલાછેકો,

પોંહચો વત઼નકો ક્યા ફ઼િકર
ફરમાહ દેવને ઉસ ઘડી;
તબં ઉન કહા કે બેહતરી·
દેવ ઓર પરયું કે ઉપર;
ખુશ઼હાલ હોઈ નકા જીગર·
ઉસ તખ઼્તકે ઉપર રખા ; ::
મૈંને ન કુછ બાક઼ી રખા·
માંબાપકો હોવે યક઼ીન;
તહ઼ક઼ીક઼ શાહ લાવે યક઼ીન·
ઓર દેવ પરયાં કઈ દિયા;
દિલજાન સે બખ઼્શિશ કિયા
આલી તનમ્મુલ શાનસે;
ક઼ુરબાં હુવે દિલજાનસે·
અસ્માં ન઼મીકે દરમેયાં ;
દેખો ખુદાકી ક઼ુદરતાં · ::
ખ઼ાના મુસાફ઼િર આ ખડે;
દોનુ મુસાફ઼િર ખુશ હુવે·
મોતીકે ભર લાયા તબક઼;
પોંહચા ગ઼રીબુ કો રિજ઼ક઼·
જો કુછ સહા થા દરદો ગ઼મ;

અયભાઈતુમબૂઝોયક઼ીનુ,
શાહેજહાંબેઠેતખ઼્ત, ∴
સારાશહરબસ્તીકિયા,
શાહેજહાંકાજેવજ઼ીર,
શાહેજહાંકોયાદકર, ∴
દરવેશકોપોંહચીખ઼બર,
દરવેશાનેજાકરકહા,
ખ઼ાનામુસાફ઼િરશોહરમેં,
અબતુમચલોજાએઅપનુ,
નોશાહઅ઼લમમિલનેચલા,
બીબીકેદિનફ઼ીરાફ઼િરફ઼િરે,
દરવેશાવજ઼ીરઆકરમિલા,
શાહેજહાંકોદેખકર,
નોશાહઅ઼લમખુશવક઼્તહો,
બારાબરસગુજ઼રેપિછે,
બેટીનેબાબાકોકહા, ∴
બાબામિયાંતુમબૂઝયો,
બાબાકુવેસુનકરઅ઼જબ,
હેયેહફ઼કીરઅબસુનયક઼ીં
બેટીકહીબાબાકેતઈ,

જાતેરહેતોઆએહમ:
ખ઼ાનામુસાફ઼િરશોહરમેં;
પોંહચીખ઼બરશોબેલમેં·
દરવેશકોબેઠાજેથા;
હરરોજ઼શબરોતાજેથા·
શાહેજહાંજાતેકુવે ;
નોશાહઅ઼લમતીખુશકુવે·
બેઠાહેહોકરબાદશાહ;
દેખેંતમાશાબાદશાહ·
બેટીસેતીએદોસ્તાં;
દેખોખુદાકીકુદરતાં·
શાહેજહાંકેરૂબરૂ ; ∴
બાંદીજલેબીઓરલડૂ·
ફ઼િરશાહસેલાગેગલે;
બેટીસેબાબાફ઼િરમિલે·
જેકુછકેગુજ઼રામાજરા;
મુઝઇસ્તરહયેહદુખપડા
બેટીઅગાલહોગયેખ઼િજલ;
કોઈમરેનૈંબિનઅજલ·
તુમનેનિકાલીમુઝલલા;

लेकिन रही मुझ खुश पती, उस ख़्याल से है दिल बला.
तुमने निकाले मुझ यक़ीन, कहने मेरी अब दी मुराद;
शाह बहांसे मैं मिली, अब दिल हुआ है शादशाद.
बाबा मियां तक़दीर में, मेरे लिखा सो हो गया;
अब तुम फ़िकर कुछ ना करो, अब मुझ ऊपर करियो मया.
हो गई खुशहाली महल में, गाने बजाने शादियां;
कहने अपस के दिल से, मांगी मुरादां सब दियां.
नौशाह अलम कहने लगा, बेटी के तें चुंकर कलाम;
तुम हम चलें अब रो करो, बहर करो उस बन सो नाम.
बेटी ने बाबा को कहा, चलते अपन अक पल मिने
देखें शहर अब बादशाह, चलते हैं सब उस वक़्त में.
बीबी ने तब अपना तख़्त, उस वक़्त में हाज़िर किया;
फिर चोह पलंग अस्बाब सब, उस तख़्त के ऊपर लिया.
बीबी मियां नौशाह अलम, बैठे तख़्त पर और चबर;
चारों सो बैठे तख़्त पर, उड़कर चला मानंद तीर.
पर चुने गायां शादियां, ख़ुश दिल सेती उस तख़्त पर;
नौशाह अलम उस बेटी को, देखा सो फिर अपनी नज़र.
चारा बरस गुज़रे पिछे, मां बाप से बेटी मिली;
शाह बहां बलते हुये, पोंहची नगर गल्यों गली.
शाहजादी रे रोशन बहल, हर एक कहे युं घर ब घर;

रोजे जरोहर के दरमियान, ×
मां बापने देखा पलंग,
अब फिर हक़ीक़त तुम सुनो,
नौशाह आलम पुरा होके फिर,
दउरदुआ सब घरथे से,
क़याइतसे न जाइ रिग़ हुवे
वोहथी अंगुठी जो गीरी,
दो चार दिन गुज़रे पिछे,
जबें हम फ़ोग़लशाहर,
नौशाह आलम बेहतर कहा,
मां बापसे जाकर मिलो,
रोशन जमाल ने उस घडी,
तोहफ़ा तरीक़ अस्बाब सब,
बायन मंज़ल फ़ोग़लशाहर,
पोंहचा तख़्त येक पलमिने,
बारा बरस गुज़रे पिछे,
नौशेरवां बोला सखुन,
जो कुछ के गुज़रा माजरा,
शाह जहां सारी उमर,
शाह जहां रोशन जमाल,

बीबी मियां हो गये नशार·
खातिर जमा हो गई यक़ीं;
अस्तारे रब्बुल आलमीं
क़याइत किया सब खास ओ आम;
जीजी रहो तुम नेकनाम·
रोशन जमाल ले कर चला;
घोह मग़रबी से जी छुटा·
नौशाह आलम क़ो फिर कहा;
येह है हमारा मुँदआ·
जल्दी सिधारो दोस्त तुम;
इस बालसे राज़ी हैं हम·
अपना तख़्त हाज़िर किया;
सारा लश्कर उपर लिया·
रोशन से येक जारगी;:
ताक़त कहां इनसानकी·
नौशेरवां से जा मिले;
अब आये मेरे दिन तले·
बाबा अगला सारा कहा;
बाबा अगला खुश हो रहा·
दोनुने अेक दिन की फ़िकर;

बैठे अपन अजलफ़तपर,
बैठे पिछे ब तफ़्तपर,
वहांसे रथ़ लेकर पिछे,
हुईले मिने अेक बारगी,
मांबापसे मिलकर पिछे,
पोंहचा ब्यांन बघेसमहल,
बीबीसो बन कहने लगी,
तोतासो फिर कहने लगा,
मेरा वतन न दरया बेहफ़ूत,
नोशेरवां आ़दिल अ़मल,
देखे हमारां बनयर,
शाहनहां और शाहपरी,
सब बनयर को दीरब़,
मैं ली रब़ सेकर उडा, ∴
सारे बगत फिर दरबदर,
बीबी मियां आगे चलन,
पकडा शिकारीने मुझे,
यहांतक हक़ीक़त मैं कहा,
तोते पियांकी बात सुन,
अजसाठ बालांमें कहा,

और सैर करें बनीबगर·
करमा हदेयसे फिर मिलें;
रोबेसको बधें चलें· ∴
मिलते रहे येह गुलबदन;
आगे चले अपने वतन·
तोतेने बीबीको कहा; ∴
क्या बात कही है बेबहा·
बीबी तुम्हें मुझ बनयो;
तहक़ीक तुम येह मानयो·
मैं देखने आया चला;
मैं उस मिने आकर मिला·
दोनुं छ़ेराक़में फिर मिले;
और आप रहे फिर अेकले·
बार ह बरस फिर छिप रहा;
येह दुख मैं सर उपर सहा·
फिर यहांसे ली आया चला;
सो दागर येह मुझको मिला·
बीबीसो बन तुमको बेमज;
बीबीसो बन होगदे मज़ब;
अबनें कहुं हे क़स्मे रब;

अब जाओ तुमली दोस्तकुन,
ख़ुशियां करो तुम रोज़ेरोज़;
वैसे में आ पोंहची ख़बर,
वोह दोस्त तेरा मर गया;
है है हुज़ूर अई सो सहे,
बीबी का दिल ईडडर गया.
बीबी सो जन ना जा सकी,
आशिक़ के घर से दोस्तां;
आशिक़ बिचारा मर गया,
वोह याद कर उसकी वहां.
वैसे में सो यकबारगी,
सौदागर आया चला;
ख़ुश चड़त हो सौदागर,
तोते से फिर आकर मिला.
दोचार दिन गुज़रे पिछे,
येह गुफ़्तगू जाहर कुछ;
बोलो सखुन तोते मियां,
येह बात कहो मुझ को सही.
तोता सो फिर कहने लगा,
चोरी नहीं कुछ हो सकी;
सोंपे जो तुमने मुझ चड़ी,
आशिक़ के सर से येह लगी.
आशिक़ जो था वोह मर गया,
मशूक़ को जाने नहीं;
अब तुम सभा लोग स्कुतें,
सुन बात मेरी है येही.
बीबी सो जन डी आंख में,
फिरी सलाठे बहरकी; ∴
सारी उमर रोती रही,
बीबी सो जन फिर जेडली.
सौदागर उस वक़्त में,
तोते के तईं दीती रजा;
जो आ पहुंचा अपने घरे,
सोंपा में अब तुझ को खुदा.
तोता वहां से उड़ चला,
दरया जो फूले देखा वतन;
तोतुं मे आकर फिर मिला,
राहत कुछ अमनो अमन.
प्यारे सभी में क़िस्सा येह,
घर को किया फिर जीव जां;

जे कोई सुने गा ईस्के तईं,	हरये कडी होयमा तिरनिशां;
जे तां लिखे हैं सालसो,	किस्सा अजब जो हे जेजहां;
जे कोई सुनेगा ईस्के लईं,	जेशा उ कहे गाया हया ह.
असकर जपाजु हीन तु,	पुराल होये छे किस मन;
धातेर हवीं सहीं डासो,	जब आवा सो तिरपन उसन.

शाहजहां बादशाह तथा शाहपरीनो किस्सो तमाम पूरो.

आ क़िस्सो पेहलां छपायो तो ते उरतां घणी सारी रीते उरदू उपरथी सुधारीने लख्यो छे, तोय पण कोई ठेकाणे कांई चूक रेहली नजर आवे तो ते शोणपं वांचनाराओ सुधारी वांचीने लखनारने माफ करशे एवी आशा राखवामां आवे छे.

ला० मेहताजी चुनीलाल पंछारामजी जे वांचे तेने दुआ सलाम छे. मुसलमानी तारीख पहली रबीउलआखिर सन १२८८ हिजरी. संवत १९२७ना फागण सुद ४ ने वार बुध. तारीख २४ मार्च सन १८७१ ईस्वी.

મહબ્બતની આશકી લાવણી·

મેરા કહા માન છેલ સજનમેં, તુજે રખું મેરી નેનુમેં॥
બહોત દિન હુવે ગયે દિલબર, નહિં આતી જો ઉન
કી ખબર; ક્યા ખુદા ખફા હુવે હમપર, દિલ દોડ
પડા મરદુંપર; મૈં બહોત દિનુંસે રહી, તુ કર મુજસે
અદીના છે, રહો બસ્તીમેં રહો જો બસ્તીમેં; ક્યા રંગ
રપકે નેનુમેં, મેરા કહા માન છેલ સજનમેં, તુજે·॥ચોક
॥૧॥ ॥પોશાક બના દરી ખાસી, તુજે લછમી
આન કર મીલી; સમજકર બાતાં બોલી, ક્યું ફિરતા
જો ગલિયાં ગલી; મૈં સાહુકારકી ઓરત, તેરી ખુલી
દેખકર સૂરત, અપને મનમેં જો અપને દિલમેં, ક્યા રં
ગ રપકે નેનુમેં॥મેરા॥ ॥ચોક॥૨॥ ॥
યે સુનકે સજન યું કહેતા, મુજ થોડીસિ લગતી ચિં
તા; જેશા કે મેં ઘરમે ઘુસતા, તેરા ભરોસા મુજ નહિં
આતા; ખાવિંદકુ છુપા રખી કોને, મુજ માર ચલા
એક પલમેં, ફજીતા જગમેં, ફજીતા જગમેં, ક્યા રંગ
રપકે નેનુમેં· મેરા॥ ॥ચોક॥૩॥ ॥
યે સુનકે સુંદર લગી હસને, ના દગા કરૂં મેરી જને,
જે આન પડી તો જન કરૂં કુરબાને, તુમ સમજો
દિલબર જને, ચલ સાજન હો તૈયારે, તુમ આઓજી

मेरे प्यारे, रहोमत गम्में, रहोजी मत गम्में, क्या रंग
रपके नैनुमें, मेरा कहा मान छैस नगमें, तुझे॥ ॥
॥यो का॥ ४॥ ॥कहे पीर जफ़्स छैलाही,
मैने मुराद दिलभरपाछे, है रमान जफ़्स सीपा
छे, छंद जोके रानकुरयाछे, कछै जानुरे मनमु केहता
घरमे ये लुरैं याले का परम, दुसरी पलरनमें, तिस
री पलरनमें, क्या रंगरपके नैनुमें, मेरा कहा॥ ॥
॥यो का॥ ५॥ ॥लावणी पुरी॥ ॥
॥लावणी जीला॥ ॥सखी पनघर ऊपर ख
डी, कामिना कदडी, कामिना कदडी, तोरे दंड बाजुबंध
मस्त लम बनडी; आंतरा॥ सखी मेहे कुंभेसे निकली
है राधा प्यारी; उन्ने लीया सीरपर घडा, हाथमें झा
री; सखी रुम झुम रुम झुम चाल चले गत न्यारी॥ पाउं
म्याने बाजे पायल कुसुंबा साडी; मारे दो नैनुकी
हूल हुलभरयोंकी, तोरे दंडपर बाजुबंध मस्त लम ब
नडी॥ ॥यो का॥ १॥ ॥सखी पनघर ऊपर ख
डी ले मिरगा नेनी, उने डाली कुयेमे डोल भरती
है पानी; आ बेठे मदनसा लाल पूछे गुमानी॥ तु
म कोन देससे आये मेरे दिलजानी॥ प्यारी हस हस
करती बात बेरी है किसकी, जोरू है किसकी; तोरे दंड

पर बालुबंध मस्त बेबनकी॥ ॥चोक॥२॥ ॥
प्यारी हस हस करती बात मुसाफ़र आयो॥तुम मन-
गन लगाकर क्युं रे जय तरसायो॥प्यारे दो दिनकी
जिंदगानी, फ़ीर नहीं पायो, कंई रंग मेहलमें छपर
पलंग बीछाओ. ये रांड जत बे छपान रंडी है नरकी
दासी परघरकी, तोरे दंड पर बालुबंध मस्त बेब
नकी॥ ॥चोक॥३॥ ॥कहे लुकनगीर महारा
ज, अतिल संन्यासी, मत करना छीराक बे यार पडे
गी फ़ांसी, फ़िर पीछेसें पस्ताओ बात कुं प्यासी,
है अपने गिरोका दाम लोकमें हांसी, ये लछमन
प्यारा कहे बात अक्कलकी, तोरे दंड पर बालुबंध
मस्त बेबनकी॥ ॥चोक॥४॥ ॥

॥ ॥आरीकी लावणी पूरी॥ ॥

॥छ॥ ॥छ॥ ॥छ॥

ला॰ मेहताजी मुनीलाल मंछारामनी दुकानसना
म यांयनेज॥ ॥ ॥

આ નિચે લખેલા કિસ્સા તથા મરશીયા તથા
વગેરે સારાં તઇયાર દિલને ખુશી ઉપજાવનાર છે.
છાપાં ને ગુજરાતી સારા અક્ષરોમાં સારી રીતે સુ
સારા સફેદ દાર કાગળો ઉપર તઇયાર કરયા છે તે
ખરીદ કરવા હોય તેઓએ મુંબઈના બાહારકોટ~
ગત કોળસા મોહોલ્લાની પાસે બંબાખાનાની સામે નંબર, ૩પ
ચાલી ચાલીમાં શીપોર બંદરના કાળુ ઇલેમુહંમદ બીન કાળુનૂ
મુહંમદ સાહેબની દુકાનેથી તથા લીંડીબજારમાં નયાબજારની મસી
દ સામે મુલાં નુરૂદીન બીન હયાખાન સાહેબ તથા મેનરસ્તે
શેઠ કરીમભાઇ બીન મુસાભાઇ એ ત્રણેની દુકાનેથી નિચે લખેલા
કિસ્સાઓ કિમત મોકલી મંગાવી લેવા.

મલેકમુહંમદને ગેતીઅફરોઝ.	ચુવાબિલ્લીનો કિસ્સો નાનો
તોતા કાહાણીનો કિસ્સો.	ચુવાબિલ્લીનો કિસ્સો મોટો. ચિત્રવાળો.
બેહેરામ ગોર બાનુ હુસન.	શાહબહાં તથા શાહપરીનો કિસ્
ગુલબાસનોબરનો કિસ્સો.	ચાર દરવેશનો કિસ્સો.
નાગજીપઠાણનો કિસ્સો.	હાતમતાઇનો કિસ્સો.
લૈલી મજનુંનો કિસ્સો.	બિકૂલ અલમનો કિસ્સો.
કાની ગોરીને ચાર બાગ રંગીન.	તુખમેલા શીરનરીશાબતઅ
શિકદરબુલકરનૈનનો કિસ્સો.	શાહે રૂમનો કિસ્સો.
રોશનમિયાં સોદાગર સમસુદ્દીન.	શાહે યમનનો કિસ્સો
છસાગોહર ને અબુ ગુલાબ.	મુહંમદ હનિફ ને સઇદ બનો
બદરેમુનીર બેનઝીરનો કિસ્સો.	ને તુરકમુહંમદ હનિફનો કિસ્

વગેરે તઇયાર છમુલ્લી. કિસ્સાઓ ઉપર લખેલ ઠેકાણેથી મળશે.